

Бр050
V-79

vivatacademia

№02 квітень 2012

студентський журнал НаУКМА

ОЛЬГА БОГОМОЛЕЦЬ

Як не з'їхати
з глузду
під час сесії

поради
супермогилянців

У чому їхній
секрет?

Хто ж він -
Містер?

Могилянський
Містер

ПЛЮС

Августіна знає!

гороскоп
ексклюзивно для
МОГИЛЯНЦІВ

«До успіху
не треба йти, це те,
що ти випробовуєш
щодня разом
з удачею»

БОГОДАР КОВАЛІВ

ТЕМА:

«Змогилянсья!
Володій часом!»

Олександр Прокоп'юк

Price

Заклопотані, з годовою в справах, навчанні, весь час поспішають, але завжди з посмішкою й сяючими очима – Могилянці! Вони остигають усе й усюди, їхня продуктивність перевищує 120%!

Спостерігати за життям цих спудеїв не просто цікаво, а й захоплююче! А бути частиною цього – найбільше задоволення!

Та, що ж їх турбує, що мотивує й надихає не втратити темп? Які їхні бажання, й чого вони прагнуть досягти? Здати сесію, отримати стипендію, нормально поїсти, виспатися чи відпочити з друзями? В кожного своє...

Але всі намагаються розрахувати свій час раціонально, тому й вдаються до нереальних трюків! Здається, ось щойно ти його бачив з кешкетом в столовій другого плацу, а через 2 хвилини він телефонує тобі з бібліотеки Антоновичів... Це вражає! Як вони цього досягли, в чому їхній секрет?

Наші Могилянці – майстри тайм-менеджменту! Але: «не перевищуйте швидкості 24 години на добу» Хюго Штейнхаус.

Анна Калашник
головний редактор

Студентський журнал
«Vivat Academia»
№2, квітень 2012
Наклад 500 примірників

Засновник: Ольга Мозкова
Головний редактор: Анна Калашник
Арт-редактор: Pepelatz
Журналісти: Альона Вишницька, Андрій Наконечний, Анна Калашник, Галя Чернікова, Даша Кремзель, Кассандра, Льоля, Марія Будзей, Маша Піскун, Маша Шененко, Таня Самадова, Світлана Олійник, Hanna Rebrova.
Коректор: Світлана Олійник, Галя Чернікова
Графічний дизайнер: Таня Кравчук

У КВІТНЕВОМУ НОМЕРІ:

- **4. Актуально** | Перше квітня
- **6. Розслідування** | Релігії Могилянки
- **8. Погляд з середини...** | Дегустатори
- **10. Тема номера** | Розігрується час

- ФГН
- ФЕН
- ФІН
- ФПвН
- ФПрН
- ФСНСТ

- **13. Могилянський час** |

- **20. Поради професіоналів** | Як не з'їхати з глузду під час сесії? - Ольга Богомолець
- **22. Mokeya's style** | Made in Могилянка
- **23. Феєрія подій** | Містер КМА
- **26. Міжнародний Відділ**
- **28. Паралельні світи** | Університет ім. Драгоманова
- **30. Цікаві місця** | Смолоскип
- **32. Неформат** | AMATORY
- **34. Подорож на вихідні** | Львів – інший погляд
- **36. Афіша**
- **37. Гороскоп**
- **38. Роздуми про життя** | Біг за зіркою

КОЛЕКЦІЯ В. С. Брюховецького
ДАРУНОК В. С. Брюховецького

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

Фотографії: Таня Кравчук, Сергій Козін
Ілюстрації: Oks
На обкладинці: Богодар Ковалів

Контакти:
Головний редактор: Анна Калашник
0975065904 anuta.kalashnik@gmail.com
Менеджер з фінансів: 0939698192

Будемо раді співпрацювати!
Охочі долучитися до команди
надсилайте запит за адресою:
vivatacademia@googlegroups.com
Vivat Academia needs your talents!

Grinlike a Cheshirecat

або
Царівні-
Несміяні
й не снилося...

От ми нарешті її дочекалися – весни.

Дні довшають, калюжі, грязюка. Коротше кажучи, романтикааа! Але розслаблятися не варто, адже не забувайте, дорогі колеги, що зовсім скоро до нас планує завітати така довгоочікувана Тітонька Сесія, від якої нікуди не втечеш. Чомусь мені здається, що зовсім не випадково саме на цей період випадає День сміху, або День дурня, як його ще полюбляють називати в Західній Європі. Як на мене, друга назва навіть більше підходить до студентів за тематикою.

1 квітня – день, що не внесено до жодного календаря знаменних дат, а проте його з упевненістю можна назвати міжнародним, бо святкування відбувається однаково яскраво й у Західній Європі, й у Штатах, і навіть на Сході.

Складно сказати, де й коли зародився звичай веселитися й креативно жартувати саме першого квітня. Але сходяться на тому, що ці традиції сягають корінням

середньовічних балів-маскарадів. Насправді ж найбільш вірогідною є гіпотеза про те, що таке дійство – відголосок язичництва, що міцно закріпився в християнській свідомості.

За офіційною версією, відзначати 1-го квітня день жартів почали ще в Римській імперії, коли придворний блазень імператора Костянтина жартома заявив, що скоморохи й блазні могли б управляти державою не гірше за нього. Тоді Костянтин вирішив перевірити його слова на ділі й видав указ, згідно з яким до влади в імперії долучається котрийсь із блазнів. Перший же правитель-скоморох впровадив розпорядження, за яким першого квітня підданим імперії забороняється говорити що-небудь серйозно, дозволяється тільки жартувати й кепкувати один над одним. Так і зародилася першоквітнева традиція.

У Франції цей день асоціюється в першу чергу з пере-

несенням Нового року. До другої половини XVI століття його відзначали в кінці березня, а власне Новий рік наставав саме 1-го квітня. Однак 1564 року Карл IX видав указ, згідно з яким святкування Нового року перенесли з 1-го квітня на 1-е січня. Проте наступного року багато хто з підданих, імовірно в знак протесту, вирішили не зраджувати традиціям і святкувати, як і раніше, 1-го квітня. Над ними кепкували й називали «першоквітневими дурнями», стало модним розігрувати й висміювати їх.

Кожна нація розуміє це незвичайне свято по-своєму, додаючи в жарту й розіграші якийсь неповторний, особливий колорит.

В Англії, наприклад, День дурнів – офіційне, серйозне свято. З дванадцятої ночі до першої години дня кожен може пожартувати над своїми друзями, родичами, колегами, причому ніхто не має ображатися на жарту, а навпаки – повинен уміти влучно підколоти у відповідь.

Шотландія «виловлює» дурнів цілих два дні, причому другий день носить назву «День хвоста», а всі його жарти й розіграші виключно «нижче пояса»: людей замикають у туалетах, підкидають їм муляжі екскрементів, епатують публіку поїданням розплавленого шоколаду з дитячих памперсів. Але найбільшою популярністю користується підкладання на стілець «подушок-пукалок». Видаваний ними звук, власне, й

вважається «девізом» Дня хвоста. Звісно, жарти надто дотепними не назвеш, однак усі вони напрочуд креативні, й у кожному прихований певний особливий шарм.

У Росії перший масовий першоквітневий розіграш відбувся в Москві 1703 року. Глашатаї ходили вулицями й запрошували всіх прийти на «нечувану виставу». Глядачів було море. А коли в призначений час підняли завісу, всі побачили на підмостках полотнище з написом: «Першого квітня - нікому не вір!». На цьому «нечувана вистава» закінчилася.

У німців здавна існує звичай посилати кого-небудь, зазвичай дитину, за тим, чого не можна принести. Цей жарт називається *indenAprillschicken* – «посилати кого-небудь у квітень», тобто обманювати.

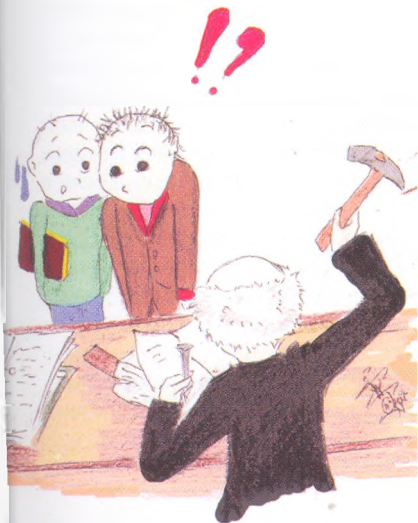
За свідченнями науковців, до нас це свято прийшло з Німеччини, ймовірно, на початку XVIII ст. й досі не втра-

тило своєї популярності. Правду кажучи, я ніколи не беру участі в розіграшах, що проводяться в цей день, але мене кілька разів добряче обдурювали, зізнаюся вам по секрету. Хоча, насправді жарти були не злі, а дуже милі, й образитися на них аж ніяк не можна.

Проте якщо ви вирішили прикольнутися над викладачем, котрий вам допік, або ви йому навпаки дуже симпатизуєте, – ой, не варто цього робити! Чому? Бо як я вже зазначала, страшна Тітонька Сесія все розставить на свої місця – й ваш начебто нешкідливий жарт може вилізти вам боком, і навіть не одним. Тому краще піднімайте настрій собі подібним: студентам і справді не завадило би більше посміхатися, бо хвилина сміху приносить організму стільки ж користі, скільки й кілограм моркви. Особливо, коли під кінець навчального року всі ми виснажені й з нетерпінням чекаємо канікул. Тож зробімо це чекання приємнішим не тільки першого квітня, а й впродовж усієї весни, адже *lifeisgood*, *lifeisgreat*, *lifeisunbelievable* ☺.

Жуйте Orbiti, посміхайтесь! І багато-багато халяви вам!

Маша
Шененко

Релігії Могилянки

У що вірять і чим дихають наші могилянці? Що впливає на формування їхньої життєвої позиції? Чим вони керуються при вирішенні питань і де шукають відповіді на них? Які традиції й свята важливі? Й що для них релігія взагалі? На все це ми спробували відповісти, зробивши міні-розвідку про релігійні вподобання студентів КМА!

Цікаво те, що в Могилянці примудряються вживатися зовсім різні особистості. Дехто з них вірить в Ісуса, дехто в Аллаха, а дехто в Сварога...і це далеко не повний список ☺. Ми вирішили поцікавитися, яким саме чином наші респонденти звернулися до тієї чи іншої релігії, що вона їм дає, чим особлива, а також - найцікавіші традиції й свята!

Дмитро Барішев
(ФГН-2, історія) - рідновір:

«Зацікавився рідновірством десь 2010 року, до цього офіційно був православним, святкуючи деякі язичницькі свята. Я й раніше переймався темою двовірства, тому коли дізнався про рідновірів, вирушив до них долучитися. Що мене приваблює в цьому віруванні? В першу чергу – традиціоналізм, пантеїзм, геноїзм, а вже потім культ предків. Також ми святкуємо по-іншому свята, зокрема, у рідновірів декілька Великоднів: Навський, найбільший – Дажбожий – свято Весняного сонця, свято Живи, тобто Солов'їний Великдень, Русальчин Великдень. Ще є свята: Різдво Божиця-Коляди – зимове свято народження нового сонця, Новоліття, навесні, то є наш Новий рік. Ще варто додати, що літочислення рідновіри ведуть від Трипїлля, тобто зараз 7520 літо».

Ельзара Галімова
(ФГН-2, філологія):

«За віросповіданням – мусульманка. Я віруюча людина, для мене іслам – це духовна підтримка, коли щось не виходить, думаю про те, що над нами є хтось, хто мене підтримує, і це допомагає. За традиціями мусульманка має бути благочестивою, берегти свою честь, дотримуватися посту. Щодо наших свят, то найважливіші з них – Ураза байрам після посту Рамазан, та Курбан байрам – свято жертвопринесення. Вони цікаві тим, що ми приділяємо багато уваги гостям, наприклад, після посту ми завжди відвідуємо всіх рідних і знайомих. І вдома обов'язково має бути смачненька їжа ☺. Інше свято – Курбан байрам незвичайне тим, що через 40 днів після Ураза ми заколюємо барана, ділимо м'ясо на частини, даємо тим, кому потрібно, й роздаємо милостиню. Також із барана варять бульйон – шурпу і знову кличуть гостей, або ходять до них самі».

Ілля Дарага
(ФГН-2, історія) - баптист:

«Я виріс у віруючій родині. Протестантизм близький мені, тому що він відкидає посередництво між Богом і людиною, тому між ними є міцний, особистий зв'язок. Для протестантизму не характерна пишність, урочистість та якісь зайві елементи. Служіння проходять у формі проповіді Євангелія, спільного прославлення й молитви. Також, щодо баптистів, то для нас важлива сама постать Ісуса Христа, тому ми святкуємо лише ті свята, що стосуються його безпосередньо (Пасха, Різдво тощо). Керуємося лише Біблією. Ми не визнаємо Святе Передання, як рівноцінне Святому Письму (Біблії). Взагалі, одні з основних рис протестантизму – простота і доступність. У служінні, проповіді, молитві».

Соломія Гривняк (ФПрН-1,
біологія) - греко-католичка:

«Моя родина завжди була віруючою, тому мені з дитинства прищеплювали традиції й повагу до церкви. Віра є важливою, саме в ній знаходжу спокій, у церкві я відчуваю легкість і гармонію. Для мене різниці між православ'ям, уніатством і католицизмом практично немає, я можу ходити й у православну церкву, не принципово. Греко-католицизм мене приваблює пишністю й урочистістю обряду, давніми церковними традиціями. Саме на селі переважно ця традиційність і збереглася, це можна прослідкувати за нашими святами. З дитинства мені найбільше запам'яталося те, як відзначається свято Божого Тіла, під час якого попереду процесії йдуть малі діти й кидають квіти під

ноги. Великдень, Різдво й Зелені Свята ми святкуємо по три дні – це традиція. Цікаво також те, що на відміну від православних, ми причащаємося на колінах, а не стоячи. На Різдво в нас ходять по хатах церковні колядники й збирають гроші на храм».

Оксана Торган (ФГН-2, історія):

«Я з дитинства належу до Української автокефальної православної церкви. Мені УАПЦ подобається через те, що вона відносно нова, порівняно з іншими відгалуженнями християнства, незалежна від інших гілок, служби правляться українською мовою, а для мене це дуже важливо. Наша церква є досить близькою до греко-католицької, тому як такої різниці в святах й обрядах немає. Якщо говорити про релігію взагалі, то мені здається, що кожна людина має підкорятися чомусь/комусь вищому, віра допомагає йти по життю, похід у церкву дає мені легкість і хороший настрій. На жаль, що стосується храмів, то в моєму містечку зараз досить складна ситуація: в нас є лише одна церква, тому в ній почергово правлять службу автокефалісти й прихильники Московського патріархату.

Ми опитали представників декількох релігій, на яких нам пощастило натрапити в Могилянці) Але це ще далеко не всі, адже серед нас, окрім православних і католиків, є буддисти, індуїсти й люди, котрі сповідують купу інших цікавих релігій) Усі ми різні, всі ми віримо в різні вищі сили, але найважливіше, що нас об'єднує, – віра в те, що ми, хоч і неоднорідна, але єдина могилянська родина ☺.

Таня
Самадова

ДЕГУСТАТОРИ

МОГИЛЯНСЬКИХ ЦУКЕРОК

Всі ми - особистості, і в кожного за плечима є багаж вчинків. Часом ти думаєш: «Фух, усі забули!», або «Невже всі це так швидко забули, а, може, й взагалі не помітили?», але такого не буде, забувати цікаві деталі, не помічати їх, то не для нас! Ми маємо володіти ВСІЄЮ інформацією. Що цікавого та інтригуючого сталося в житті могилянців цього разу?

Кожен із нас хоч раз у житті куштував цукерки, більшість вживає їх час від часу, однак є й такі, котрих сміливо можна назвати залежними. Хочу вам розповісти про двох найкращих друзів, цікавих хлопців, що є саме такими – цукеркозалежними. Обидва багатирі опановують разом з нами пліч-о-пліч науку, тож не буде дивною впізнати в розповіді своїх знайомих.

Першого, скажімо, звуть Арій. З приводу його комунікабельності чіткої відповіді дати не можу, всі з ким він знайомий розбиті умовно на два табори: ті, з ким він легко спілкується, чудово знаходять спільну мову, й ті, хто його зовсім не розуміє, хто вирішив,

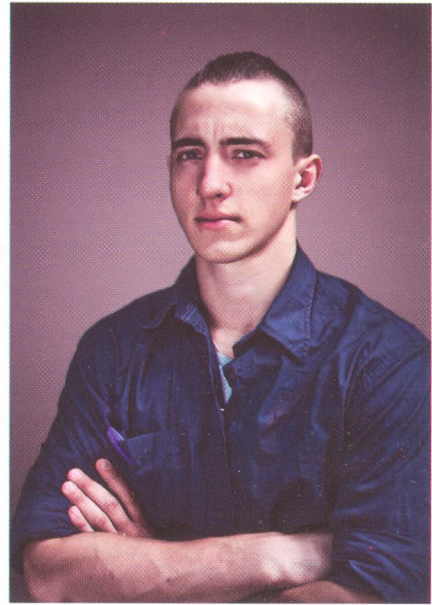
що дружби з ним не побудувати. Кажуть, компроміс не є варіантом для хлопця, або все йде чітко за його планом, або Арія це не обходить. Тобто, контроль над ситуацією, відсутність рожевих окулярів, чіткість у формулюванні власних бажань часто є тією валютою, на яку купуються «цукерочки». Розумний високий блакитноокий блондин, спроможний забезпечити себе солоденьким. Однак ключовою є фраза «забезпечити себе». Вважають, що його прототипом є Дон Жуан. Чи багато дівчат свідомо ведуться на таких? Чи воно того варте?

Зіштовхнутись з Арієм ввечері – погана прикмета, кажуть, що було таке почне розповідати, так заворо-

АРІЙ та РУДИЙ

жувати, що важко втекти. На початку року на дискотеці без вагань й особливих незручностей чіплявся одночасно до трьох дівчат, що між собою були і є найкращими подругами.

Обережність не завадить під час спілкування з ним, і хоча це здавалося неможливим, але довготривалі стосунки він уміє будувати. Як йому це вдається, й чи знають «половинки» про цукеркозалежність Арія, – невідомо.

Зелені очі, трохи веснянок на щічках, мила посмішка й зовсім не золотаве волосся, скоріше темно русе, однак познайомтесь – це Рудий. Він у змозі одним лише поглядом здобути ключ від серця будь-якої, та насправді він йому не потрібен. Рудий володіє якостями так званого «справжнього чоловіка». Невже великий живіт і такий, аби сидючи за кермом, була можливість, п'ючи пиво, поставити склянку на нього? Невже гучне нічне хропіння, як ознака наявності чоловіка в хаті? Невже вдягання різних шкарпеток, як ознака креативності? З приводу животику, то він і справді такий, що склянка буде стояти, от тільки за ра-

хунок кубиків, а не керма й жиру. Зазвичай ходить без синців під оком, отже, нічне хропіння не бентежить сусідів. Шкода, про шкарпетки немає чого зазначити.

Сильний, сміливий, мужній, хоробрий, веселий, комунікабельний, добрий. Ніколи товариша в тяжку хвилину не покине, навіть, якщо довелось би носити кожен день його взимку до університету через зламану ногу. Однак Рудий полюбляє бавитись з вогнем, у буквальному розумінні, ой, будьте обережні, оскільки в будь-яку хвилину з ним може стати занадто спекотно. Вміє літати й не тільки вві сні, але й з парашутом (починаю хвилюватися, чи не став адреналін його божком). Уже 6 місяців, як зраджує нашій альма-матер, так би мовити, живе на дві сім'ї, здобуває освіту в іншому вузі. Могилянська, як і всі жінки, любить увагу, що власне він і дарує, як їй, так і всім нашим дівчатам, шкода, що частіше за все не надовго, варто бути до цього готовою. Його прототипом є Казанова, а гаслом: «дарую увагу всім». Жодна могилянська дискотека не проходить без його присутності. Й щоразу він знаходить там собі нову «цукерочку», дискотека на честь дня ФГНу не була винятком, Рудого помітили в солодких тенетах танцювального вечора в обіймах невідомої красуні. Розповідають, що була така ситуація в кінці минулого року: знайомився з однією дівчиною два рази, скільки ж треба мати спільних із ним танців аби запам'ятатися?

Цікаво, чи візьме товариш приклад з Арія відносно стосунків? На який подарунок варто розраховувати від Рудого новій володарці його часу на Восьме березня? Може, незнайомці, на жаль, або нарешті, вдасться підкорити собі нашого казанову? Й скільки насправді жіночих сердець було подаровано Арію й Рудому? Хто з них майстерніший? **Va**

Льоля

Розігрується ЧАС

Всесвітня це, одначе, несправедливість – 24 години в добі. Нашу планету так солідно обділили. На Меркурії – аж 176 годин, трошки менше на Венері – 100. Та це ж не 24! Якщо там є хоч якісь примітивні цивілізації, то наші інопланетні сусіди точно все встигають. Бо постійно ж не вистачає кількох десятків хвилин: щоб зустрітися з другом, написати paragraph на англійську, пограти на гітарі/фортепіано, реалізувати творчий порив у віршах або, як мінімум, почитати адекватну, не програмну літературу.

От було б чудово організувати таку лотерею: не з виgrassними мільйонами, а з бонусним часом. Тоді студенти почали б висипатись, дихати повітрям (не тільки зранку дорогою до зупинки), вчасно здавали б реферати й курсові, й узагалі, мали б собі в житті не такі стресові дні й ночі. Ох, серйозно,

наше здоров'я й нерви врятувала б навіть одна-єдина додаткова годинка. Ха-ха. Все б урятувала, окрім власної сили волі й вміння розпоряджатися часом (навіть не так, бажанням його використовувати раціонально).

«I'm lazy and I know it» – розведення демагогії на цю тему настільки поширилось, що ми заїдаємо нею ранковий чай і сміємося над власною слабкістю так часто, як і над жартами про випускників ФГНу в Макдональдсі. А це ж, чорт забирай, серйозно. Не так страшно кілька разів не встигнути підготуватися до семінару чи проспати нудну лекцію (кожен студент, що поважає себе, має навчитися грамотно порушувати правила, щоб не постати перед дітьми повним ботаном). Справді

страшно, коли цієї єдиної години не вистачає, щоб оживити олівці й пензлики, реалізувати давню мрію навчитися кататися на роликах,

«Наші іншо-планетні сусіди точно все встигають»

допомогти розібратися з домашнім завданням сусідці, подзвонити близькій людині, почитати книжку молодшому брату. Й ти ж наче й не займався дурницями весь день: обговорював серйозні питання в скайпі, подивився якісь соціальні мудрі реклами на youtube, скачав бібісішного Шерлока (ну це нереально викинути зі списку, якщо ви бачили хоч одну серію). В результаті – купа незроблених справ, совість, що скиглить і замовкає тільки після гори бутербродів о третій ночі. Це логічно, бо: «Я ж сова. Продуктивність краща вночі. А сон – для слабаків».

А те, що зранку виглядаєш так,

наче ти вагони розвантажувач чи з дементорами боровся, – це нічого, так і має бути. Всі студенти під кінець тижня ледь дихають.

Десь на тих просторах нету літає один вираз, що, на жаль, не залишив в пам'яті суспільства ім'я автора: «Людство можна поділити на дві категорії: одна може гори звернути, якщо їй дати інтернет, а інша – якщо забрати». Відверто кажучи, народ із першої категорії якийсь не зустрічався поки. Мабуть, його треба шукати у віртуальній реальності. Впадати в крайнощі стало занадто популярним серед сучасної молоді. Ми або не вилазимо з-за комп'ютерів, або ночами сидимо в бібліотеках, шукаючи там те, що може автоматично знайти Google, зекономивши час вдесьтерю. Але ж (ха-ха) це занадто просто для таких талановитих творчих особистостей. Задачу на дві дії ми вирішуємо узагальненою інтегральною теоремою Коші про скінченні прирости (уявлення не маю, в чому суть). А в результаті – помилочка в одній дії, і все – шкереберть. Ми заглиблюємось у високі матерії, коли потрібне рішення лежить на поверхні. Варто лише його підняти й втілити в реальність.

Цілком імовірно, що читаєш ти це тільки із ввічливості до нового могилянського журналу, під акомпанемент Боба Марлі в навушниках.

А вже завтра зранку думка про відсутність сил і часу знову відідає твою кучеряву голову (постійний гість, що вимагає кави з печивом під час зустрічі). Та чи не будеш ти шкодувати років через п'ять, що «забив на цю теревенщину» й навіть не спробував змінити своє двадцяти-чотирьох-годинне життя (без дурнувятих часових лотерей)? Просто почни. Слабо? ;)

Альона
Вишиницька

Якби я виграв у лотерею бонусну годину

✎ Зробила б добру справу,
допомогла комусь.

Ольга, 20 років

✎ Подзвонила би мамі,
приділила їй більше своєї
уваги. Й навчилась готувати
щось нове смачненьке.

Лілія

✎ На флейті би грав.

Петро, 21 рік

✎ Мені б не 1 годину, а 12:)
спав би більше)

Дмитро, 18 років

✎ Писала би вірші або...
бокс.

Таша, 20 років

✎ Хотіла би займатися
більше спортом, якби був
час, а не моя лінь. Зустріла-
ся би з кращою подругою.

Оля, 17 років

✎ Почитала би щось для
душі (а не те, що треба))

Женя, 18 років

✎ На ф-но щось підібрала
б. Або написала, якщо
натхнення завітає.

Маша, 18 років

✎ Почала би займатися
фітнесом чи гімнастикою.

Аліна, 18 років

✎ Людина – лінива істота,
й якщо вона щось не всти-
гає – це проблема не часу й
простору, а її особистої
організації.

Анатолій, 18 років

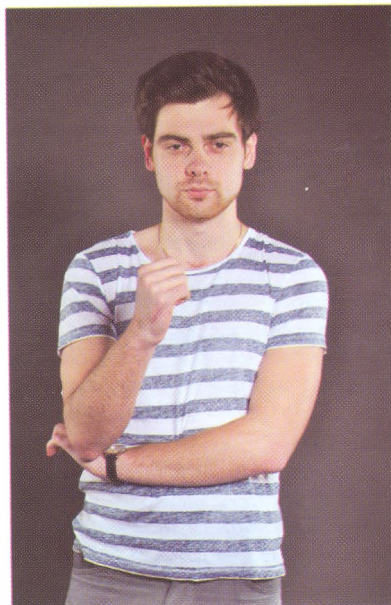
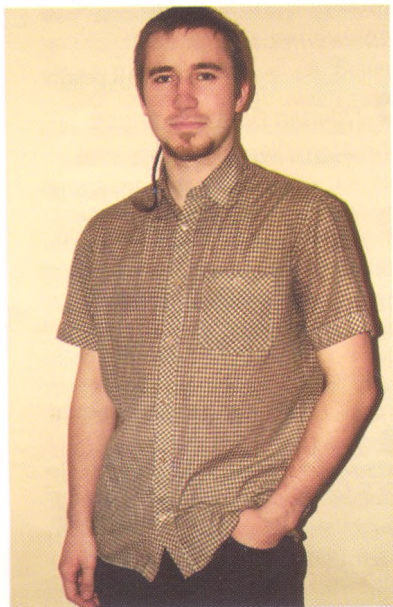
✎ А в мене нічого не зміни-
лося б.

Олена, 18 років

Шість МОГИЛЯНСЬКИХ мачо

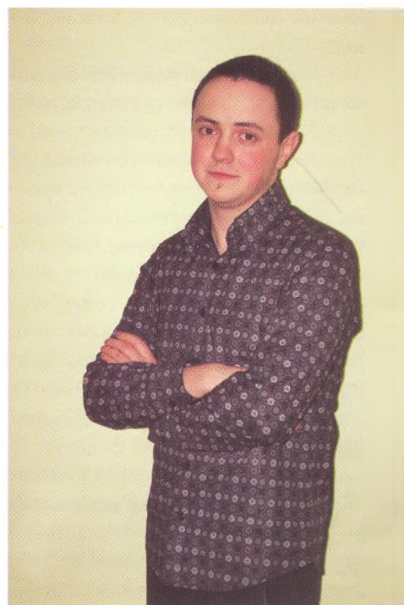
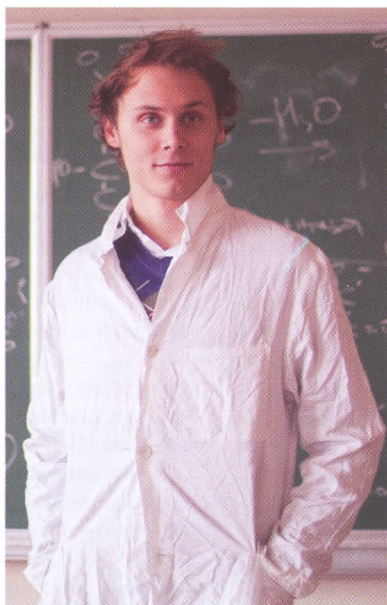
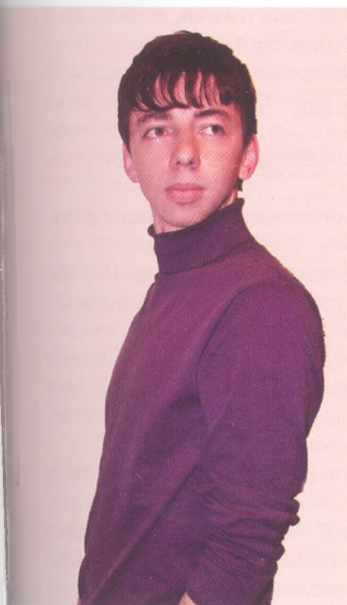

Вони живуть в одній країні. Мешкають зараз в одному місті. Навчаються в спільному університеті, але на різних факультетах. Вони настільки різні. Вони, як листки одного дерева, що мають спільний тип жилкування й крайову форму, але різну кількість клітин, що їх наповнюють. Вони – той цемент, що утримує нас, цеглинок, разом, утворюючи Академію. Вони – активісти, котрі не страждають перфекціонізмом. Здається, що їхня доба триває 176 год, як у Меркурія, адже встигати стільки, як ці спудеї, взагалі нереально! Як раціонально вони розпоряджаються своїм часом? Чи можливо займатися багатьма справами одночасно? Яка їхня стратегія успіху? Звідки в цих молодих людей вільний час і чим вони його заповнюють? Про це все, й не тільки, розповіли нашому журналу шість могилянських мачо (зліва направо):

- Олександр Прокоп'юк МП ФІН-1
- Богодар Ковалів МП ФПВН
- Іван Кукурудзяк МП ФСНСТ-2
- Сергій Молчанов ФЕН-4
- Сергій Козін ФПрН-2
- Сашко Кульчицький МП ФГН-1

Розмовляла Hanna Rebrova

Анкетні дані:

П.І. Кульчицький Сашко

Вік: 21

Факультет: МП ФГН-1

Рідне місто: Козятин, Вінницька обл.

Місце проживання: Київ, гуртожиток на Троєщині

5 заповідей:

1. Займатися тим, що подобається
2. Не байдкувати і відторгати речі, які не приносять користі
3. Здоровий сон
4. Саморозвиток
5. Бути чесним перед собою та відкритим з іншими.

Вартість успіху

Зберегти гідне обличчя перед собою й соціумом, коли інші не в змозі це зробити. Ставити моральні якості на перше місце, жертвуючи власним успіхом. У нього справ, як у президента, але він виконує їх, підтримуючи слово дією. Й нехай деякі сумніваються в його професіоналізмі, він чітко знає, що робить усе в міру своїх сил і залишає совість чистою. Містер чесність і справедливість. Сашко.

- Для початку розкажи, як відбулося твоє становлення в Могилянці. Твій прихід до СК

- Мій прихід до СК був неважким. В один момент до мене просто підійшли знайомі й сказали, що студенти йдуть на вибори, їм треба допомогти. Я погодився. Також чув, що команда А41 шукає шосту людину. Було голосування й от - я в СК.

- А як щодо ситуації з Романом Потеряйком і твоїх гучномовних статей? Як ти став в.о. голови СК?

- Враховуючи стосунки академії й міністерства, для мене було дивним, що Роман перейшов на бік останніх. Його поведінка не відповідала статусу члена СК. Люди бачили це, але всі вирішили перечекаати й нічого не змінювати. Я не міг впасти в очах своїх друзів і могилянців, тому вирішив висловитися публічно. З нашої переписки виявилось, що він говорить багато неправди. Роман пішов по ще більш хибним шляхом: захопив розсилку, видалив мене й інших з неї тощо. Ми провели засідання, де згодилися відсторонити його від справ СК. Ну от постало питання, хто займе місце голови. Спочатку я навіть хотів піти з СК, адже в мене й так була маса інших справ. Але адміністрація на чолі з Квітом натякнули мені, що потрібно навести лад, і я погодився.

- Звідки ти береш час для такого активного життя?

- Коли ти знаходишся на певній посаді, то відчуваєш це на рівні обов'язків. Я свідомо вибрав цю посаду та несу відповідальність. У мене немає запасів часу, звідки я можу постійно черпати. В якісь моменти можна жертвувати навчанням або особистим життям. Хоча якщо час звільниться, то ти

знову його чимось заповниш і знову нічого не встигатимеш. Звісно, я планую свій день. Від деяких, можливо, приємних речей, що не приносять користі, я можу відмовитися. Інколи знаходжу людей, котрі допоможуть мені в вирішенні проблем, але таких ситуацій дуже мало.

- Коли в тебе нереальне навантаження, як ти ти даєш цьому раду? Як встигаєш робити все й одразу?

- Деякі речі я сумішаю в діях. Як я згадував, я маю обов'язок, що не порушую, адже потім на виконання якоїсь справи, якщо я відкладу її на завтра, піде набагато більше часу. А взагалі виконання більшості справ відчую інтуїтивно.

- Зважаючи на твій чин у Могилянці, як ставишся до поняття успіху?

- На своєму місці я опинився, тому що був чесний, у першу чергу, з собою; я не боявся сказати про те, що замовчував. Я став в.о. голови СК не через оптимізацію часу чи через наполегливість, просто для мене існували певні моральні норми, що інші студенти ще не забули й підтримали мене. Наявність здорових переконань, чіткої позиції, не робити речей, через які тобі буде соромно - це головне!

- Чи маєш ти вільний час? Якщо він з'являється, то як його проводиш?

- Є, звичайно. В перерві між навчанням життєво необхідно вийти на коридор і пограти на гітарі. Або ж просто книгу почитати. Я ніколи не відмовлю собі в задоволенні, що принесе мені моральну користь.

Анкетні дані:

П. І. П. Молчанов Сергій Вікторович

Вік: 20

Факультет: ФЕН-4, економічна теорія

Рідне місто: Одеса

Місце проживання: Київ, гуртожиток на Троєщині

5 заповідей:

1. Завжди робити більше, ніж від тебе очікують.
2. Слідувати своїм бажанням, що є ключем до мотивації.
3. Залучати до справ інших людей, працювати командою.
4. Бути відкритим та готовим до нових викликів, можливостей та мати сміливість ними користатися.
5. Планувати свій час.

Досягнути недосяжного

Йти заздалегідь прокладеним шляхом, як рейками потяга. Його не зупинить навіть зустрічний вітер, що зноситьиме все на своєму шляху. Стійкість і наполегливість були вирішальними пунктами в його щоденнику. Багато працювати й робити понад можливості, мотивуючи себе. Ні за що не зупинятися після досягнення результату, рухатися вперед, попри всі невдачі й збивати їх, як кеглі в боулінгу. Його самовіддачу хотів би мати кожен. Він могилянський Пол Кругман. Сергій.

- Як випускник, котрий має ціль, який шлях прокладаєш задля її втілення?

- Зараз мета №1 – це вступ за кордон. Аби чогось досягнути, звичайно, я складаю певний план і керуюся інтуїцією. Поєднання цих двох стратегій – формула успіху. Звісно, я люблю планувати: що й коли мені треба зробити. Якщо події рухаються проти мого плану, то відбувається корекція, тобто далі все йде так, як мені підказує шосте чуття.

- Часто не встигаєш робити речі, заплановані заздалегідь?

- Ні, намагаюся максимально встигати. Просто інколи можу не вгадати, скільки часу мені необхідно для виконання поставлених завдань. Тоді менше сплю. А так складаю не супер жорсткий графік, завжди розраховую свої сили. Можу попросити своїх друзів про допомогу.

- Як вдається себе організувати, направити в робоче русло?

- Головне – це йти за своєю пристрастю. Це найкраща мотивація. Адекватне сприйняття реальності, тобто якщо я це не роблю, то не досягну цілі. Все починається з того, що я хочу чогось і йду в цьому напрямку. Це певним чином правильна постановка мети. Часто читаю книги, що розповідають про успіхи відомих людей, дивлюся мотиваційне відео, ходжу на заходи з людьми, котрі досягли успіху, просто внутрішньо розвиваюся.

- Окрім навчання, мабуть, ти маєш різні захоплення. Як проводиш вільний час?

- У зв'язку з тим, що я на випускному курсі, навчання в університеті займає небагато часу. Більшість часу присвячую громадській діяльності, організовую проекти, очолюю локальне відділення міжнародної організації JCI, є лідером групи в студентському чемпіонаті з вирішення бізнес-кейсів. Звертаю увагу на книги, що розвивають, часто читаю про інноваційну економіку. Вранці завжди виконую фізичні вправи, особливо відтискання, для відчуття бадьорості, щоб у маршруті не заснути. Так, у транспорті я не сплю. Якщо я прокинувся, то весь час маю бути на драйві. А прокидаюся десь о 7-8 год. Зараз хочу готувати себе до марафону, минулого року я пробіг 42 км й 195 м – це мій особистий рекорд! Останні 5 км я думав, що ще крок, й або ноги відпадуть, або завезуть на Байкове. Дуже важливою була підтримка людини, з котрою я біг. Це загартувало мене й додало мотивації рухатися далі, не зупинятися на результаті. З активного відпочинку: стрибав з парашутом уже двічі, влітку їздив авто-стопом до Атлантичного океану. В літніх школах беру участь. З муз. інструментами трохи не склалося, в дитинстві хотів навчитися грати на піаніно, але якось закинув це діло. Музику дуже люблю. Слухати можу абсолютно всі стилі. ►

Everything is possible. Just go and do it. And do your best.

Анкетні дані:

П. І. П. : Прокоп'юк Олександр Сергійович

Вік: 22 роки

Факультет: МП Фін-1

Рідне місто: Старокостянтинів, Хмельницька обл.

Місце проживання: Київ, гуртожиток на Троєщині

5 заповідей:

1. Я закоханий у Могилянку! Я змогилянися! Будьте справжніми могилянцями!
2. «Достигнути» в професійному напрямі, чітко знати, що ти хочеш.
3. Друзі й наш взаємовплив. «Скажи мені, хто твій друг, і я скажу, хто ти є»
4. Уміння цінувати час і цікаво його проводити. Не бути овочем! Мати активне дозволяль.
5. Не бути в зоні комфорту. Не ставити собі певний рівень. Постійно рости й саморозвиватися.

Могилянський неформал

Він закохався в Могилянку з першого погляду. Розумний і надзвичайно здібний інформатик, що не просиджує свій час у мережі. Здається, що його самовдосконаленню немає меж. Він ще з тих старих часів, коли академія ламала всі стереотипи й була дже-релом неформальності. Його думки й дії, наче м'яч, що відлітає від вдало захищених футбольних воріт. Він є студентом, вихованим ще Брюховецьким. Батьки пишаються таким сином, а Могилянка ніколи не забуде. Бравий козак. Олександр.

- Ти все встигаєш. І вчишся добре, й працюєш, і спортом займаєшся, навіть погуляти й відпочити з друзями собі дозволяєш, витративши достатню кількість часу. Як організуєш свій час?

- Насправді, мій тайм-менеджмент відрізнявся до мого працевлаштування й після. На перших двох курсах я ходив на Спас, гопак і вчився до сьомого поту. На 4 курсі займатися спортом, працювати й ходити на пари стало важче. Хоча вийшов парадокс: коли я пішов на роботу, то полюбив перші пари, адже після них я встигав на роботу й за день виконував більше справ. Специфіка інформатиків ще в тому, що є вільний графік роботи: я можу прийти пізніше, але законно відсидіти 8 год. Також на роботі я вчу практичну частину, через те мені доводиться менше вчитися в університеті, я це опановую швидше.

- Чи мають вплив на твій час соціальні мережі, Інтернет у цілому?

- Ні. Я на соц. мережі взагалі не витрачаю часу. Може, через те, що я інформатик. Але пошту регулярно перевіряю, новини дивлюся, бокс чи футбол.

- Користуєшся щоденником, де був би розпланований весь день?

- Щоденниками й органайзерами не користуюся. Надаю перевагу самоклеяним папірцям на робочому місці, тоді точно все пам'ятатиму.

- Зараз приймаєш участь у могилянському активі? Розкажи історію, що трапилася на 3 курсі, коли до Квіта викликали...

- Зараз – ні. А коли я був активним членом Спасу (це ж не тільки спорт, а й культурна ідеологія), то ми створили блок до СК «Пательня», де були й інші креативні люди з ідеями. Ми в усьому шукали недоліки, прогалини, аби вдосконалити. Наш

блок був незадоволений багатьма тодішніми подіями, а особливо ставленням могилянської адміністрації до виборчої ситуації. Квіт вирішив провести з нами бесіду й вислухати нас. Він просто пояснив нам, що не так, і в чому ми не праві.

- Ти належиш до людей, котрі все залишають на потім? Твоє ставлення до безвідповідальності.

- Ти будувати свій час, спираючись на те, що очікуєш. Тому я дуже не люблю невідповідальних людей і максимально намагаюся виконувати те, що в мене просять.

- Твої поради збереження часу?

- У добі 24 год, з них ти спиш 6-7, далі в академії маєш 2-4 пари. Вільного часу взагалі багато. Просто менше часу витрачай на соц. мережі, що того не варті, менше дивись серіали, серія за серією. Й тоді реально у вас буде час: і повчитися, і погуляти з друзями. Розуміння приходить з досвідом, особливо з появою роботи.

- Розкажи про своє ставлення до навчання на магістерці

- Насправді, в мене творчий підхід до навчання. Я не належу до "зубрил", пари інколи теж пропускаю. Інформатика – це наука, в якій більшість навчальної програми ти маєш вивчати вдома, саме в практичній частині. Є, звичайно, основа – це перші два курси. А далі йтимуть предмети, як-от у мене, що я знав, і через те, на парах ставало нудно. На магістерці мені пощастило, адже більшість предметів, що я вчив самостійно, співпали з програмою і пригодилися.

- Чим заповнюєш вільний час?

- З могилянськими друзями часто збираємося й граємо в чемпіонаті Києва з футболу. Кожного тижня в нас гра. Раніше в походи часто ходив, тоді це була наша могилянська фішка. Художню літературу люблю. В маршрутках читаю, як справжній житель Троєщини.

Я змогилянися!

Анкетні дані:

Прізвище, ім'я: Ковалів Богодар

Вік: 22 роки

Факультет: ФПвН, магістр

Рідне місто: Івано-Франківськ

Місце проживання: Київ

Незламність духу

Неймовірна конкретність у власних бажаннях. Холоднеча та, на перший погляд, глибока байдужість у розмові. Стриманість, спокій і пронизливий погляд з-під брів. Це не зарозумілість чи пафос. Проста зневага до всього зайвого. Вміння завжди прийти на допомогу, ніколи не руйнувати себе заради чогось. Він неймовірно добрий і вихований. Чітко бачить результат. Він ламає всі стереотипи. Справжній могилянець. Богодар.

- Як студент ти ставиш перед собою певну мету і, йдучи до неї, ти виконуєш певні дії задля її втілення. Чи існує в тебе власний шлях, стратегія для досягнення цілей?

- Я не вибудовую стратегії, просто намагаюся визначити мету, оскільки конкретної цілі я перед собою не маю. Єдине, що можу відзначити, – це університет за кордоном, що мене цікавить, і вступ до нього.

- У житті йдеш наосліп, керуючись інтуїцією?

- Радше, ні.

- Ти маєш звичку складати перелік справ на наступний день?

- Якщо брати саме тайм-менеджмент, то я колись ним цікавився. Є методика Гліба Архангельського, я намагався її дотримуватися, але мені це не допомогло. Насправді, тайм-менеджментом не живу й плани не складаю, все тримаю в голові. Я брався за це, але зрозумів, що значно краще, коли ти це тримаєш у собі, й планування має більш спонтанний характер.

- Але ж деякі аспекти можуть вилетіти з голови...

- Можуть, та, в такому випадку, це передбачає, що аспекти є другорядними. Зазвичай, основні моменти не забуваються.

- Вдало поєднуєш роботу й навчання?

- Мені вдається поєднувати. Обрав зручний режим роботи, працюю в сфері шоу-бізнесу, в компанії, що організовує концерти, й моє завдання – готувати договори тоді, коли я зможу, й це не займає навчального часу.

- Як проводиш вільний час?

- Музика, спорт (рекордсмен з легкої атлетики), хобі. Кожному потрібен відпочинок. Я от граю на фортепіано. Книги можу почитати. Коли я відчуваю потребу відпочити, я обираю варіант, що більш відповідає моему настрою. Хочу – йду

на тренування з футболу, хочу – гуляю з друзями.

- Доводиться займатися речами, що в майбутньому не матимуть застосування?

- Я – практична людина, майже ніколи не беруся за речі, що не нестимуть позитивних наслідків.

- Є власна формула успіху?

- Я скептично ставлюся до поняття «успіх». До нього не треба йти. Це те, що ти вибудовуєш кожного дня разом із удачею. Не думаю, що людина, котра перерахуватиме біографію Джобса, стане великим маркетологом чи піарщиком. Для цього необхідна щоденна праця над собою.

- Часто жертвуєш однією справою задля іншої?

- Інколи. Жертвую тим, що менш важливе, виставляю пріоритети.

- Ідучи до мети, надаєш перевагу процесу чи результату?

- Процес – приємний, результат – важливий. Якщо останнього не бачиш – немає сенсу робити справу. А процес – це те, чим потрібно захоплюватися, жити. Коли ми бралися за справу змінювати щось в академії (2009 рік), то створили блок на вибори до СК. Я закохався в цей процес, зрозумів, що без нього не можу. Головне – ми бачили чіткий результат!

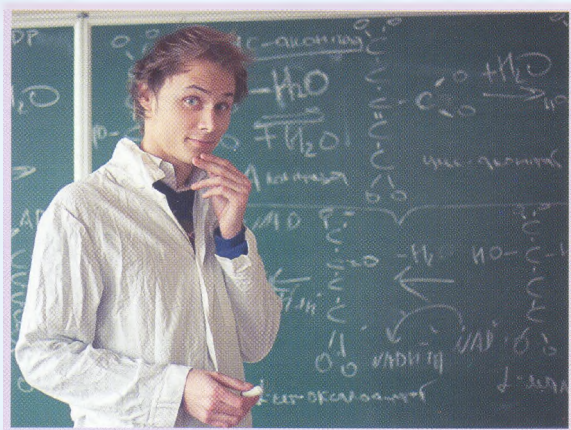
- У процесі головне – не втратити моральні цінності...

- Звичайно! Моральні цінності – передусім! Якщо ти губиш у процесі себе, ті ж моральні цінності, тоді результат взагалі не важливий, оскільки кожна людина не може відступати від принципів, за якими вона живе. Ти маєш сформулювати за життя основні «стовпи», на які міг би обпертися, до яких повернувся б, коли тобі буде важко.

- Отже, сформулюй свої 5 заповідей успіху

- Насправді, ніяких заповідей я не маю. Існує мета, шлях до неї й результат. ►

Анкетні дані:

П. І. П.: Козін Сергій Володимирович

Вік: 21

Факультет: ФПрН-2, біологія

Рідне місто: Київ

Місце проживання: Київ

5 заповідей:

1. Вранішнє пробудження
2. Не замислюватися над потрібністю справи, просто робити її
3. Постійний пошук нового в буденному
4. Рішучість і стійкість у виборі
5. Мати гнучкий план дня, що міг би змінюватися протягом доби

Яскрава зірка, що всередині нас, б'ється, пульсує, рветься назовні з мріями

Зробити себе, на початку не маючи нічого. Долати труднощі, як акробатичний стрибок на лижах через трамплін у могулі. Йти життям, фотографуючи пам'яттю найцінніші спогади, як це робить Canon 5D. Керувати подіями, як гітарним строем: послаблювати, а потім посилювати, аби розбавити буденність. Варіювати настроєм, як кольорами в фотошопі. Називати речі своїми іменами, як за номенклатурою ІЮПАК, не вдаючись до тривіальності. Жити сходинка за сходинкою й пориватися вгору, як молодий паросток подорожника, що пробиває асфальт. «Талант не зариеш у землю», - як казали... Це людина-оркестр. Це Сергій.

- Коли ставиш перед собою мету чи вперто ти йдеш до своєї цілі? Що за стратегію використовуєш? Який шлях прокладаєш для успішного завершення?

- Лев Толстой казав, що необхідно створювати плани, розбивати все по годинах. Есенін говорив, що кожного дня треба складати один вірш. Інші вважають, що потрібно займатися тими справами, які подобаються. Я перепробував усе й мене осіяло, що 1-ий варіант, із Толстим, неефективний. Бо коли створюєш жорсткий графік, ти ніколи в нього не вкладаєшся. Намагався фокусуватися на одному, але кожна з спроб не мала результату. Пізніше усвідомив: аби досягти успіху, має бути десять невдач. Тим, хто доходить до кінця, перемога здаватиметься в сто разів кращою, аніж розуміння, чого вона була варта. Є ті, хто бореться. А хто бореться - завше перемагає! Головна стратегія - робити, що хочеш, не замислюючись, і виявляти завзятість, бо кожна варта справа потребує цього.

- Коли ти на шляху до чогось, тебе більше захоплює процес чи результат?

- Процес, з одного боку, стає рутиною, якщо ним постійно займатися, а з іншої - якщо він цікавий, то з часом задоволення від результату вже не буде переважувати всього часу, що ти витратив на процес.

- Займаєшся особистим плануванням? Маєш графік розподілу справ?

- У мене є щоденник, де я записую свої справи, адже можу забути щось. Це, певним чином, навчання, як в університеті: щоб навчити тисячі студентів, має бути програма - без неї досягти результату неможливо. А от коли я вчуся й виконую це сам, то роблю все інтуїтивно, не створюючи жорсткої системи, й особливо не замислююся.

Мені щось подобається - я пішов і зробив! Треба навчитися - пішов і навчився!

Університет - це вже складені кубики, закладена програма. Якщо ти навчаєшся сам, то маєш волю складати ці кубики, тобто знання. Вивчаючи фізику, ти дізнаєшся про Ейнштейна, а потім усвідомлюєш, що тобі потрібно задля його розуміння. Тобто ти від важкого рухаєшся до простішого.

- Де знаходиш час, щоб поєднувати навчання, спорт, фотографію, музику? Як розподіляєш час?

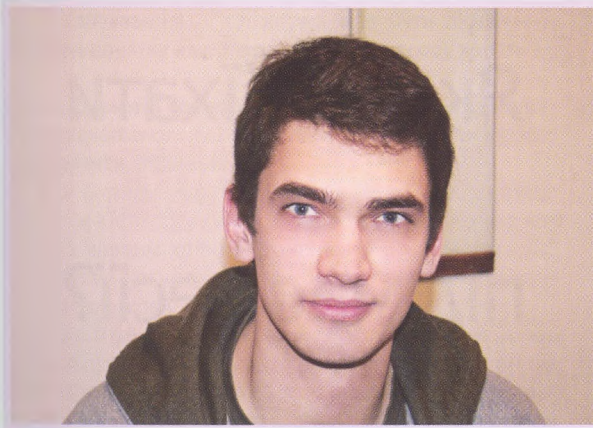
- Музикою я зараз майже не займаюся. Із занять: малювання, фото, універ і фотографія окремо для себе. Більшість часу йде на навчання. Книги треба читати. Головна проблема, що я читаю про фото й паралельно про біологію. Не варто змішувати це, а викроювати день на щось одне.

- Розкажи детальніше про свої захоплення: фото, спорт, музику.

- Фотографією займаюся 1.5 роки. Маю власну студію. Замовляють найчастіше для весіль, що приносить певні кошти, арт-зйомки, але їх проводжу досить недовго. Спортom захоплююся з п'яти років, це лижний фрістайл горбистою місцевістю з виконанням стрибків - могул. Є в мене розряд - КМС. Гітару опанував у 15, адже це було круто покрутити хаєром перед дівчатами => Далі з'ясувалося, що музика - це реально важко. Ми з другом заснували групу, навіть випустили... Потім не склалося, й група розпалася.

- А навчання за кордоном?

- Я навчався рік в університеті Нідерландів. На жаль, не зміг залишитися там, адже були певні культурні складнощі, та й візу не продовжили...

Анкетні дані:

П.І.П. Кукурудзяк Іван

Вік: 22

Факультет: МП ФСНСТ-2

Рідне місто: Чернівці

Місце проживання: Київ, гуртожиток на Троєщині

5 заповідей:

1. Зранку не вступати в потік справ («колесо білки») відразу.
2. Усьому свій час. Треба відчувати день, ще звечора зрозуміти його цілі, загальну картину дня, тижня...
3. Не планувати всі 100% часу. Залишати частку для коректив життям.
4. Енергія «Зроби це зараз!». Ми відкладаємо й накопичуємо купу справ - чогось чекаємо...потім вони здаються не здійсненними.
5. Бути реалістом. Час не можна обдурити. Єдине, що допоможе зробити більше - це концентрація й мотивація (відповідь на «для чого це все?»).

Його місце у Всесвіті

Слухати музику вітру, коли йдеш вулицею. Чути шелест пелюсток квітки, що закриває їх надвечір. Думати про високе й здавалося неможливе, але донести це до мас, аби відчувалося розуміння того, що відбувається. Спокійно переживати трагедії життя, коли всередині вирує вогонь. Ніхто не повинен знати глибину душі людської, та й мало кого це хвилює. Віддячувати людям добротою, нехай навіть не за їхні гарні вчинки. Людина – міцний горішок. Іван.

- Напевне, ти не один раз прокидався з думкою: «Сьогодні я маю все встигнути!» Але в результаті в тебе купа пар, опісля яких треба забігти на роботу, вдома навести лад, почитати тощо. Невже ти реально все встигаєш, чи тобі доводиться чимось жертвувати?

- Звичайно я не встигаю робити все. Але існують завдання, що треба робити. Людина має обов'язок. Ніхто з нас нікому нічого не винен, і часте нав'язування суспільством «ти повинен», позбавляє нас можливості прийти до розуміння сенсу обов'язку. Обов'язок виникає з бажанням. Якщо ви чогось бажаєте – треба платити, щоб повернути баланс. Обов'язок потрібен нам, а не комусь біля нас, хоч від нас часто й вимагають. Інше питання - як його щодня віднаходити, щоб не просто встигнути те, що хочеться, а те, що справді в житті потрібно.

- Як ти організовуєш свій день? Маєш певний розпорядок? Режим?

- Я на шляху до дотримання режиму. Зараз я чітко знаю, що в мене є навчання, робота в громаді, розвиток магазину sport-doctor.com.ua. Робота в громаді мене завжди запалювала більше, ніж виконання навчальних програм, хоча тепер щодо цього жалкую. Думаю, необхідно робити всі справи спочатку просто, а потім вже бездоганно, але робити. Якщо говорити про планування, то не варто робити собі надшкільний графік, адже будеш бігати, як білка в колесі, й загалом нічого не встигнеш. Важливо бачити загальну картину дня, тижня й місяця... Тоді ти даватимеш відлік, скільки процесів знаходяться в дії, і які кроки необхідно зробити в кожному з них.

- Чи маєш особисту формулу успіху, якої дотримуєшся завжди?

- Думаю формула успіху, коли розпоряджаєшся часом, у тому, щоб перестати боятися його й почати поважати. Щоб він став нічим іншим, як тим, що веде до цілі. Визначити, що означає успіх, і йти до цього. Що значить для мене мій успіх сьогодні, в житті? В яких справах, вчинках сьогодні мій шлях до нього? Й головне, що змушує прокинутись? У часи коли я досягав цього – я досягав успіху. Думаю, якщо помножити це все на постійність, то це й буде формула успіху. Режим дня – це окрема довга тема. «Жити в гармонії з природою», – це нічого не сказати. Всім, хто вміє бути неупередженим і отримувати користь з незвичних для себе речей, щодо режиму, раджу лекцію Олега Торсунова «Что такое время. Режим дня» (audioveda.ru/audio?id=259). Скажу ще лише, що вставати хоча б з сонцем – це дійсно чудово. Я вже перевіряв.

- Часто доводиться розриватися між справами гуртожитку й навчанням у Могилянці? Вдається добре поєднувати?

- Іноді я програю в плані навчання, іноді – в іншому. Тим паче я не намагаюся встигати те, що вище неба, але це потрібно не для того, щоб змиритися. Кожен в певний період має свою «пропускну спроможність». Треба збільшувати її, а не руйнувати себе надривами. З часом неможливо боротися! Іноді роблю ревізю – вибір, що краще й важливіше виконати зараз, а що – потім. Найважливіше – не затягувати з відкладеним, не накопичувати.

- Після виконання всіх справ, чи залишається в тебе вільний час? Якщо так, то чим ти його заповнюєш?

- Люблю слухати музику, що допомагає налаштуватися на лад, який хочу. Читаю, вивчаю психологію – не ту, що по Фрейду, а ту, де «псих» означає Душа)).

Як не з'їхати з глузду під час сесії?

Могилянці знають, що приховано під чарівним словом сесія... Добре якщо у вас все автомат і ви приїжджаєте тільки на останній екзамен, де просто присутність обов'язкова... Але така доля спіткала тільки обраних, а інші пізнають всі радощі цього дійства у всій його красі. Як з мінімальними втратами для свого здоров'я та глузду пережити Ці часи ми запитали у Ольги Богомолець!

Заслужений лікар України, доктор мед. наук, головний лікар Клініки лазерної медицини Інституту дерматокосметології, координатор Європейської асоціації лазерної дерматології у Східній Європі, член Американської академії дерматології, Європейської академії дерматовенерології, Нью-Йоркської академії наук, співачка та авторка романсів, продовжувачка одного з найдавніших шляхетських українських родів, правнучка видатного Олександра Богомольця і врешті-решт неймовірна жінка та мати чотирьох дітей погодилася допомогти Могилянцям:

1. Як зберегти здоров'я та бути успішним студентом?

Перш за все давайте визначимося з поняттям успішний студент ... Це та людина, яка закінчує сесію без хвостів або «нічна зубрилка», яка світу білого не бачить? Думаю ні те, ні інше ... При сучасному темпі життя успішність - це особливий стан душі, але нам швидше треба говорити про тайм-менеджмент, як складову успіху сучасного студента ... А здоровий, значить успішний...

2. Чи допоможе 20 хв сну (як перерва) для оптимізації навчання?

Обов'язково допоможе, та значно краще, якщо для сну є не 20 хвилин, а година, бо деяким людям, особливо дівчатам, потрібно більше часу, щоб заснути... Якщо ж ви вже заснули, то 20-30 хвилин буде достатньо, щоб відновити сили. Є ще одна маленька хитрість ... Одна година вечірнього сну до опівночі дорівнює двом годинам сну після опівночі ...

3. Що треба робити студенткам щоб залишатися кращими при мініальному сні та не регулярному харчуванні?

Більше посміхатися і розуміти, що мінімальний сон і нерегулярне харчування – це речі тимчасові, а позитивні емоції нікому не зашкодять, а навіть продовжують життя.

Важливо також завжди мати коло себе воду, адже її брак, призводить до значно важчих наслідків, ніж нерегулярне харчування. Шість-вісім склянок негазованої, несолодкої, а просто питної чистої води допоможуть вашому організму пережити тимчасові пере-

бої з харчуванням. І ця норма має бути щоденним законом початку вашого здорового способу життя.

4. Як економити час на споживанні їжі, але отримувати зі споживаного всі необхідні вітаміни? Чи можна харчуватися «Мівіною»?

Їсти потрібно частіше і менше. Це набагато корисніше, ніж з'їсти за один раз багато їжі. Маленька канічка з чорним хлібом і тоненьким шматочком сала має чудову жовчогінну дію і буде сприяти профілактиці застою жовчі у жовчному міхурі.

Якщо говорити про «Мівіну», то, скажіть мені, що шкідливіше-з'їсти пачку «Мівіни» чи цілий батон білого свіжого хліба? Адже і те, і інше борошно, вуглеводів і вітамінів там немає, а нам потрібно вживати більше фруктів та овочів...

Як альтернативу «Мівіні», краще звечора залити окропом гречану крупу і взяти її зранку з собою та перекусити під час перерви. І час зекономите, й отримаєте всі необхідні для організму амінокислоти. А можна ще наварити каші для усієї групи та принести її в термосі. Хтось може їсти кашу з ковбасою, хтось з сиром, хтось з помідором. Буде смачно, весело і корисно.

5. Як Ви розподіляли свій час для сну, навчання та дозвілля в студентські часи?

Проблем з розподілом не було, бо була мрія стати справжнім лікарем, який може брати на себе відповідальність за життя людей... тому була щаслива весь свій час віддавати улюбленій справі... Ви колись бачили бджілку на дозвіллі? ☺

Головне, бути задоволеним проведеним часом і знати на що ти його використав. Колись прочитала, що древні греки розподіляли свій час на «хронос» – про-

сто час і «кайрос» – час, проведений зі змістом. От і старалася, щоб кайросу в моєму житті було більше і ще жодного разу про це не пошкодувала ☺

«Леонардо да Вінчі спав півтори години за ніч, а скільки шедеврів створив»

6. Читання в маршрутці, як мінімілізувати негативний вплив?

При читанні в громадському транспорті виникає велика напруга на кришталік, на м'язи очей, весь зоровий апарат... Мало світла, вібрація, гіпоксія- всі негативні фактори в одному місці... Може, ваші очі вам ще знадобляться у майбутньому? А от слухати у навушниках тексти, книги чи музику не шкідливо. Спробуйте завантажити звукові файли і тоді зможете їх в транспорті прослуховувати без ризику втрати зору.

7. Фізичне виховання чи фітнес клуб?

А може прогулятися пішки на заняття? Чи на ви-

хідні поїхати в село і допомогти бабусі на городі? А на зекономлені гроші купити фруктів замість «Мівіни»?

8. Як прокинутися на першу пару (8:30), якщо до 02:00 готувався до «страшного» семінару?

Якщо ви лягли спати о другій, а встали о сьомій, то ви вже проспали п'ять годин... Леонардо да Вінчі спав півтори години за ніч, а скільки шедеврів створив.... ну, і ввечері можливо не святкувати відвідуванням кінотеатру перемогу над семінаром, а раніше лягти спати...

9. Навчання під час сесії? Як краще та ефективніше розподілити свій час на сон, навчання?

А нас викладачі вчили, щоб під час сесії вже ніхто не навчається, лише згадує пройдене... Бо згідно з особливостями устрою нашої пам'яті, все, що ви вивчили нащвидкоруч під час сесії попадає в короткочасну пам'ять і буде втрачене буквально за декілька тижнів... Ви ж навчаєтесь не для оцінки, а для знань? З чисто медичної точки зору, спати в період сесії хоча б по 6 годин - це мінімум, необхідний організму для відновлення і подальшого засвоєння матеріалу. Бо з недосипання на іспиті можете розхвилюватись і раптом забути, те що знали...

«Одна година вечірнього сну до півночі дорівнює двом годинам сну після півночі»

10. Як весь час вчитися і не зійти з розуму, якщо на дозвілля катастрофічно не вистачає часу?

Може, ви обрали не ту спеціальність? Якщо навчання не приносить вам радості, треба серйозно все зважити, бо ваш фах, це те, чому ви присвятите все ваше життя... Потрібно навчитися отримувати насолоду від процесу навчання, адже це ваше майбутнє, це те, що дозволить вам займатися улюбленою справою, мати повагу в суспільстві та матеріальне підтвердження поваги до ваших професійних здобутків. І запрошую вас у гості на ваш вихідний до нашого замку-музею, що в місті Радомишль. Це єдиний у світі музей української домашньої ікони. Замовити екскурсію можна за номером 098 339 18 07. Може, ця подорож дасть вам відповіді на багато інших питань, які виникають у вашому житті.

11. Студентські лікарні. Чи можна їм довіряти?

Треба довіряти не лікарням, а лікарям... Запитайте студентів, що вже закінчують навчання, до кого вони вам порадять звернутися на консультацію, як до професійного, чесного і відповідального фахівця?

Бажаю вам здоров'я, щастя та успіху вам у вашому професійному житті!

Розмовляла: Калашник Анна

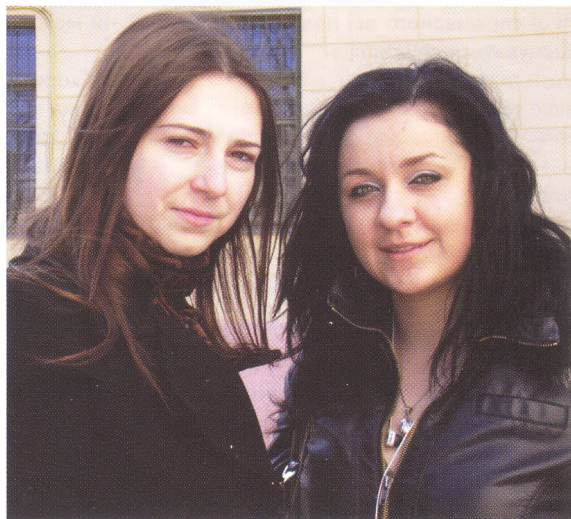

Made in Могилянка

Усі підлаштовуються під моду. Глобально їдуть дахом на пару із світовими трендами. Який там Армагедон 21 січня! Це ж виходить нова колекція відомого на всі сторони (шукайте інформацію на останніх сторінках журналу після кросвордів) модельєра N/K/T. Тут хоч потоп – а треба обговорити!

Наш рідний, розритий вздовж і впоперек екскаваторами Київ, звичайно, не фешенебельний Нью-Йорк. Але мода обожає подорожувати. Особливо любить вона зупинятися в готелі для освічених «Києво-Могилянська Академія». Ось тут їй і приходить гаплик. Ні, не подумайте нічого, її просто злегка трансформують під могилянську атмосферу. Злегка. Добровільно-примусово.

А тепер із світським виглядом Каті Осадчої коротко зацінімо один із найпопулярніших семестрів моди в Києві Mogilyanka Fashion Semester. Зимовий період, цього року неймовірно холоднющий, відкрив неофіційний конкурс на найкращий шарф університету. На кожному кроці можна було побачити різноманіття кольорів, балабончиків та вишивки. Вражала й майстерність обмотування шарфів навколо шиї. Майстер-клас презентує кілька ефектних способів. Перший під назвою «Капець, вже пара!» виконується на ходу, при цьому одна частина шарфа із силою закидається на спину, а інша обов'язково має заважати бігти. Другий – «По дорозі в корпус» – більш складний: шарф обмотується навколо шиї методом кренделя і закриває частину обличчя так, що видно лише очі. Завдяки цьому складається неперевершене враження мафіозних угруповань. І, нарешті, третій спосіб – «Морський вузол». Найчастіше зустрічається на нудних лекціях, коли руки писати не хочуть, і нічого не робити теж не хочуть і тому смикають за шарф та по-всякому його

закручують.

Весняний період ще тільки підійшов до Могилянки, а студента в шапці вже не зустрінеш. В моду легко й невимушено увійшли капюшони. Їх теж одягають в залежності від погоди і універської атмосфери. Чим гірше настрій – тим нижче їх насувають на очі. Тому, якщо раптом обличчя могилянця зовсім не видно – йдіть від гріха подалі. Можливо, в нього сьогодні не було першої пари, а він дізнався про це, пунктуально припершись на 8:30.

Для дівчат в цьому місяці стало модно виходити з корпусу ходою царівни і таємничо посміхатися, поки холодний вітер колошматить в усі сторони волосся. Але для всіх це має виглядати на кшталт реклами шампуню «Пантін прові». Ну ви ж пам'ятаєте, там, де розкішна модель професійно трясє шовковими локонами, «вирівнявши» їх із диво-шампунем і закріпивши «Тафт-три-погоди». Просто в жіночки відсутній досвід «трех-погод» між могилянськими корпусами: тут нічого не рятує.

Щодо хлопців, то вони (відповідно до моди) вилітають з дверей корпусів, по-ковбойськи розхристуючи куртки, ніби за поясами джинсів у них грізно стирчать пістолети. Досить войовничий вигляд.

Наостанок можна сказати, що трендів в Могилянці безліч, кожний день – нові. Своя мода, свій стиль, свій закон. «Made in Могилянка» – нехай заздрить Нью-Йорк!

**«У Могилянки
своя мода, свій
стиль, свій закон»**

Даша Кремзель

Про привидів Могилянського містера

містер

Епіграф або переїсторія конкурсу

Одного осіннього дня, а тоді нічого не передбачувало біди, зібралась купка могилянців і вирішила, що їм дуже кортить зробити Містер КМА. Після довгих дискусій і розмов, вони підключили ще півмогилянки й вирішили почати робити щось справді якісне, наприклад, промо-відео.

- Містер, Могилянський містер, - з екранів ваших ноутбуків сказав Вова Пашук і подивився на вас своїми блакитними очима. Тоді кожна дівчина подумала, що варто прийти на кастинг і подивитися на Пашука цих справжніх містерів, а кожен хлопець, напевно, подумав, що він Пашук і буде містером.

На кастингу виявилось, що дівчат на конкурсі було більше, ніж хлопців, але сміялись усі однаково голосно. Зрозуміло, що на сцені КМЦ живе привид «Все лажово», тож він час від часу нагадував про свою присутність. І як зазначало багато невідомих могилянських критиків: «Відео було краще за кастинг». Це «Все лажово».

Історія «До конкурсу»

Прошли зимові свята, Могилянка знову вийшла на навчання, що цього року в нас набагато інтенсивніше, за це дякуємо привиду «Євро-2012», і до 2 березня залишалось небагато часу, аби підготувати конкурс.

Після деяких кадрових перестановок серед потенційних Містерів, учасники почали активно готуватися до дефіле, й уже на першому тренуванні зрозуміли, що це все не лише смішно, але важко.

- Вони всі молодці, я спочатку подумала, що все буде взагалі погано, але зараз уже значно краще, - розповідає одна з авторів постановок дефіле хлопців для конкурсу.

Зрозуміло, що до 2 березня конкурс ніхто не встиг підготувати. Головна причина, як і будь-чого в нашій країні – банальна нестача коштів. До речі, «Містер КМА» вважається не загальномогилянським заходом, відповідно НаУКМА в образі адміністрації не досить дружно й сприймає цей конкурс.

Якщо минулорічна Міс була пов'язана з екологічної тематикою, то цього року конкурс має виключно

благодійне спрямування, до того ж зібрані кошти віддадуть на підтримку сім'ї Наталії Мурашко (murashko.kiev.ua).

Конкурс не за горами

Організатори Могилянського Містера 2012 хочуть публічно вибачитися перед тими, хто чекав на конкурс у березні, але він уже остаточно відбудеться 6 квітня, оскільки потім Великдень, день ФСНСТ, КВК, тобто зал КМЦ буде зайнятий.

- Та в квітні сесія! – скажете ви й матимете рацію, але варто користуватися головним правилом тайм менеджменту: «Аби працювати ефективно на 100%, потрібно спочатку полінуватися на 100%», а тому неофіційний девіз Містера-2012: «Лінуймося разом!»

І про скандали, інтригі, розслідування

Кажуть, що на конкурсі один з учасників збирається танцювати роррінг, такого могилянська сцена ще не бачила.

Під час підготовки до конкурсу консультаційні послуги надавав сам депутат Ляшко, під стінами КМЦ для одного з організаторів.

Організатори спочатку хотіли робити вечірку й конкурс на кораблику, але Богодар сказав, що цього року перший корабель має бути від Шакро.

Ми хотіли зробити вечірку після конкурсу, але потім вирішили, що «гуляти, так гуляти», й тому ви ще почувате про пре-паті. До речі, кажуть, що ведучою буде «дама серця» одного з учасників.

І під час підготовки до конкурсу, в нас уже намалювалося декілька історій кохання між учасниками й організаторами, учасниками.

Цього року наслоджуємось молодістю, юністю, слухаємо Могилянське, пропагуємо Могилянське, й любимо Могилянку.

Слідкуйте за наступними оголошеннями, ми зробили роботу над помилками ;)

Творча група організаторів
Могилянського Містера-2012

Ярослав Чорнокондратенко
економіст-4

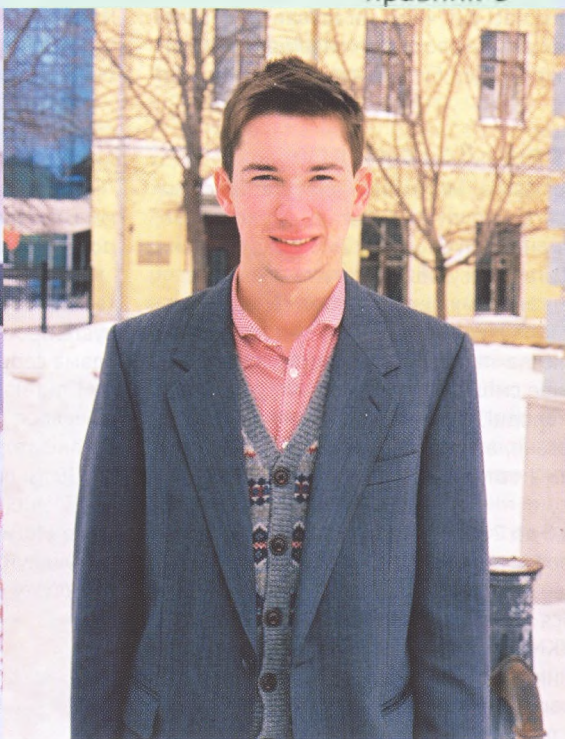
Олександр Ковальонук
політолог-2

Скільки корпусів -

Дмитро Писковець
політолог-3

Богдан Дучак
правник-3

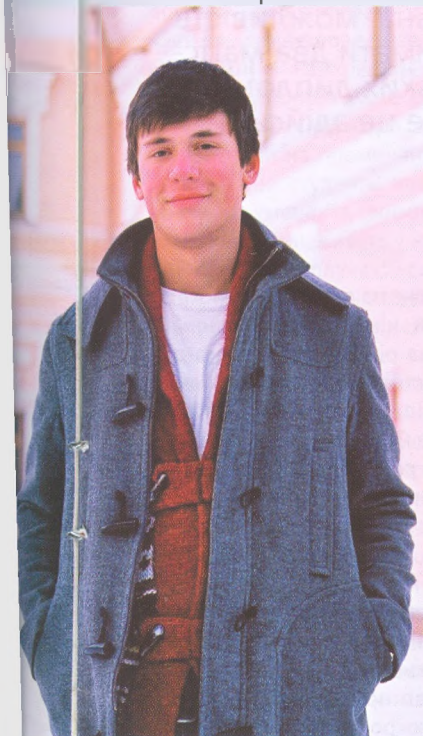
Юра Векленко
правник-3

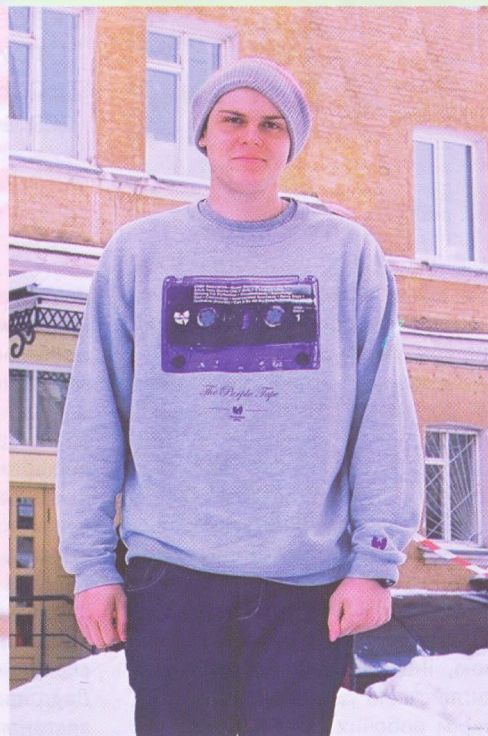
Владислав Святецький
інформатик-2

СТІЛЬКИ І МІСТЕРІВ

Тарас Іванишин
правник-2

Віталій Костарєв
політолог-3

Роман Ткаченко
економіст-4

Як за ДВА роки отримати ДВА магістерських дипломи

Ви вагались не знаючи, що обрати: навчання на магістеріумі у рідній Могилянці, чи подальше навчання за кордоном? Більше жодних вагань. Для спудеїв і спудейок кафедри політології Києво-Могилянської академії випала унікальна можливість отримати два магістерських диплома. Як саме це здійснити?

Магістерська програма «Німецькі та європейські студії» здійснюється в рамках співпраці кафедри політології Національного університету «Києво-Могилянська академія» та Інституту політичних наук Університету імені Фрідріха Шиллера в м. Єні, Німеччина, за фінансової підтримки Німецької служби академічних обмінів (DAAD), з 2006-го року. Вона дає можливість студентам одночасно здобути дві якісні освіти – українську та німецьку, в двох провідних університетах, і як результат отримати два магістер-

ські дипломи: український диплом магістра політології та німецький диплом Master of Politics (MPol).

Основний наголос програми – на політичній системі Німеччини, внутрішній та зовнішній політиці Європейського союзу, водночас студенти прослуховують дисципліни з економічних і правових аспектів європейської інтеграції, курси з міжнародних відносин тощо. Навчання здійснюється щонайменше на 50% німецькою мовою, інші дисципліни читаються англійською та українською, тому, окрім робочих мов НаУКМА, сту-

дентам вже на етапі вступу потрібно знати німецьку мову щонайменше на рівні B1. Програма дає можливість здобути міжнародний досвід під час навчання як в Києві, так і в Єні. У НаУКМА, протягом першого року навчання, викладачі з Німеччини, які постійно перебувають у Києві, а саме Андреас Умланд, Якоб Мішке, Валеріо Трабандта і Александр Херінг (викладач німецької мови) знайомлять студентів з різними аспектами європейських і німецьких студій. Додатково протягом першого навчального року щонайменше два

професори з Єні викладають інтенсивні курси, що допомагає студентам вже в Києві при звичаї до навчання німецькою мовою та познайомитися із німецькою методикою викладання.

Студентам також пропонуються спеціальні курси з німецької мови, оскільки передумовою навчання в Єні є успішне складання тесту TestDaF на рівні 4. Протягом другого року програми передбачається семестрове навчання в Німеччині – найкращим за рейтингом студентам DAAD пропонує стипендії, які повністю покривають видатки на проживання в Єні. У Німеччині студенти навчаються на рівних умовах із своїми німецькими колегами, живуть у новій для них культурі і долучаються до громади міжнародних студентів Університету ім. Фрідріха Шиллера.

Варто зауважити, що вирішальними для отримання стипендії є саме академічні успіхи - форма навчання у НаУКМА (бюджет чи контракт) до уваги не береться. Ті, хто не зміг вибороти стипендію, можуть поїхати на навчання за власний кошт. Умовою одержання німецького диплому є успішне прослуховування необхідних дисциплін та успішна здача німецької дипломної роботи. Випускники програми, а їх вже чимало, працюють в німецьких і міжнародних

компаніях, продовжують академічну кар'єру як в Україні, так і за кордоном. Звертаємо увагу, що для студентів бакалаврату НаУКМА, зацікавлених у вступі на програму «Німецькі та європейські студії», організовані спеціальні навчальні

зустрічі з німецькими викладачами. Інформацію про ці зустрічі, а також подальшу інформацію про програму та умови вступу можна знайти на сайті:

<http://www.des.uni-jena.de>

Єнський університет ім. Ф.Шиллера

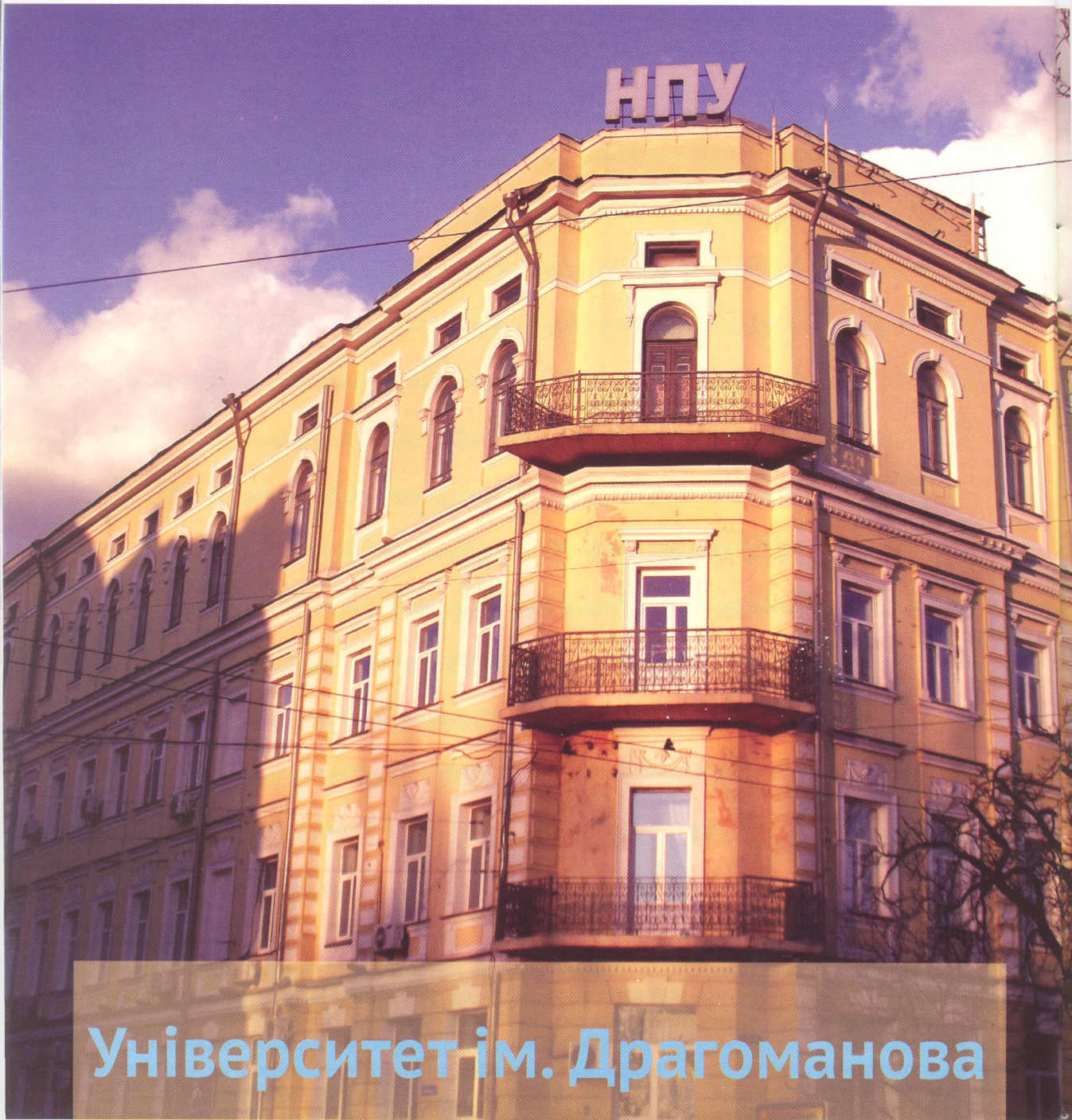
У 1588 році отримав імперську привілею як університет. Через 100 років цей навчальний заклад перетворюється у великий навчально-дослідницький центр. Виникають такі факультети як богослів'я, медичний, юридичний, філософський. Дещо пізніше на основі університету з'являються лабораторії, бібліотеки, обсерваторії, архіви. Сучасне академістечко побудоване у самому серці Єні, місті Німеччини.

Ходять чутки про те, що у архівах університету знаходиться найстаріша карта міста. Університет пишається своєю бібліотекою, заснованою у 2001 році, яка стала однією з найкращих у країні.

Спудеї Могилянки, які перебували там, і мали можливість ознайомитись з надбанням бібліотеки, досі знаходяться у стані легкої ейфорії. Навчальний заклад співпрацює з 200 університетами Європи. Є членом Compira Group, що являє собою систему об'єднаних Європейських університетів. Отож, якщо вам припав до душі цей навчальний заклад, і так закортіло пройтися вулицями (як його ще називають) академістечка Єні, подихати повітрям філософського ідеалізму Гегеля, побувати у стінах університету коридорами якого ходив сам Фрідріх Шиллер – пакуйте валізи!

Інформацію підготувала **Марія Будзей**

Університет ім. Драгоманова

Як склалося життя ваших однокласників, що не вступали до Могилянки? Чому вони обрали інший університет? Як проходять їхні студентські роки та чим різняться наші будні? Які стереотипи щодо Могилянки вони мають? Лекції, семінари, гуртожиток, спорт та стипендія наших колег – про все це ми запитали у Олени, студентки НПУ ім. Драгоманова.

Для мене Університет Драгоманова – це так звана «майстерня», де мене оточують справжні викладачі, які готують студента до його призначення. Вже на урочистій посвяті у студенти, яка відбувалася у Палаці Україна, ми зрозуміли, що потрапили до великої родини, яка відкриває перед нами безліч можливостей і якою слід пішатись.

Навчаючись вже другий рік в університеті, я можу сміливо казати про те, що не помилилась у виборі ВИШу.

Хто живе в гуртожитку, не жаліється на його розташування: десять хвилин пішки від метро Дарниця, а на навчання треба проїхати до станції Університет (та сама лінія метро).

Розклад завжди дуже щільний: початок о восьмій, перерви по десять хвилин, і майже ніколи немає «вікон». Проте перевага в тому, що о чотирнадцятій годині вже вільний. Якщо хочеш, можеш посидіти в бібліотеці або піти поплавати в басейні. Ідальня, мабуть, в кожному корпусі має вигляд звичайної, де можна поїсти перші та другі страви. Лише в гуманітарному корпусі, де навчаються переважно дівчата – як навмисно – продають переважно солодощі та випічку... З самого ранку запах кави та свіжих піржжків переповнює хол першого поверху, і кожен сам обирає чи піддатися підступній спокусі, чи героїчно встати...

На лекціях не спимо: доводиться слухати, тому що інформація важлива й цікава. До того ж відвідування лекцій суворо перевіряється.

В університеті працює студентське самоврядування, що охоплює сфери культурного відпочинку, наукових проєктів, волонтерської роботи, захисту прав студентів, літературного

клубу «Маруся», клубу інтелектуально-логічної гри «Мафія» та багато іншого.

Інформацію про життя університету можна читати на офіційному сайті, а також в газеті «Педагогічні кадри», котра в свою чергу не тільки висвітлює важливі події, а й дає змогу студентам розкрити свій талант у галузі журналістики.

Студенти мають можливість навчатися та стажуватися за кордоном, оскільки НПУ ім. Драгоманова тісно співпрацює з університетами Польщі, Швеції, Латвії, Ізраїлю, Італії, Росії, Грузії, Білорусі та ін..

Про стипендію можна сказати, що її вистачило б в середньому на 395 жетонів метро, або приблизно на 56 кг бананів. Можна запустити в небо 26 повітряних ліхтариків, або сходити в кінотеатр «Україна» на ранковий сеанс 39 з половиною разів. Звичайно, для студента цих коштів ледве вистачить, щоб вижити в Києві. Але, коли дивимось на сучасних студентів, стає зрозуміло: або батьки допомагають, або самі працюють у вільний від навчання час.

Коли настає час сесії, то болонська система дарує можливість найкращим студентам поїхати додому і приїхати лише на один чи два екзамени, де присутність є обов'язковою, або не вдалося отримати автомат. Тих, кому менше пощастило, можна зустріти в коридорах гуртожитку зі стосами конспектів та книжок. У коридорі студенти знаходять спокійну місчинку, острівця тиші, що практично неможливо у кімнатах на вісім людей.

Я дуже поважаю мій ВИШ за те, що ніхто й ніколи не натякає на хабарі, й не відбувається таких речей, як розцінки на оцінки. Навіть навпаки: намагання дати хабар може стати причиною вели-

кого скандалу.

Цим університет ім. М. Драгоманова відрізняється від багатьох ВИШів мого рідного міста Донецька. Тому я рада, що маю змогу просто навчатися за власним розумом, не витрачаючи грошей щосесії, як доводиться робити в деяких університетах.

Мова навчання в НПУ - українська. Реформа введення другої мови навчання не мала успіху. Здебільшого до російської ставляться толерантно, але все-таки українська - №1.

Чи носимо ми вишиванки? Звісно, носимо! До речі, нещодавно відбувся конкурс красунь під лозунгом «Я люблю Україну». Організатори дуже добре попрацювали над тим, щоб якнайкраще представити глядачам національний колорит.

Щодо могилянців... стереотипів у драгоманівців майже не існує: ви поруч, хтось має друзів, хтось - знайомих. Всі розуміють: студенти Могиляки – такі самі «жертви науки», яким трохи важче вчитися, й котрі менше сплять. А от чим далі, тим цікавіше. Якщо запитати на Сході нашої країни про Києво-Могилянську академію, то вам без сумніву скажуть, що там навчаються тільки діти дуже багатих батьків, переважно діти депутатів, які їздять на навчання на власних Бентлі...

Я люблю свій університет і вважаю його гідним партнером для співпраці, тому ласкаво прошу налагоджувати міжуніверситетські взаємини.

Марчукова Олена
студентка НПУ
ім. М. Драгоманова
Інституту корекційної педагогіки та психології

МИСТЕЦТВО

СМОЛОСКИП

реклама

МРІЯ ФІЛОЛОГА

і не тільки

Книгарня «Смолоскип». За-тишна атмосфера, запах свіжої друкарської фарби, шелест новий сторінок та блиск глянцевих обкладинок! Зручні полиці, досхочу наповнені літературою, широкий асортимент: від «Абетки» і до Фрейда! Мрія кожного філолога! Все це знаходиться занадто близько від Могилянки, щоб залишитися непоміченим. 20 хвилин пішки від Академії і Ви вже заволоділи новим збірником віршів Лесі Українки про який так довго мріяли. Але приємне на цьому тільки починається.

М'які крісла та яскраве освітлення роблять довгі години вагання та ознайомлення з майбутньою покупкою більш комфортними. Ввічливий персонал завжди приїде на допомогу та дістане все, що Вам потрібно.

Ціни вражають скромністю! У порівнянні з іншими Ви відчуєте різницю, націнки зовсім відсутні,

вони просто не встигають зрости на шляху до полиць книгарні, адже видавництво зовсім поряд, на другому поверсі.

До того ж діє система знижок: купуєш видань на 1000 гривень, приміром 10-12 книг, і отримуєш картку зі знижкою 3%. Наступна 1000 додає ще 1% до картки, можна назбирати до 7%. І це не обов'язково за один раз, можна просто збирати чеки або відбирати їх у друзів.

А для справжніх літераторів та любителів у книгарні постійно проводяться різні цікаві заходи: поетичні вечори, презентації книжкових новинок, автограф-сесії. На початку кожного навчального року, книгарня святкує своє День Народження. На честь цього проводять тематичні вечірки, кожна з яких має свою «родзинку». Цього року, наприклад, «Смолоскип» організував паті «Я – романтика» у дусі двадцятих років того

ж таки століття. Дрес-коду епохи мали дотримуватися всі, інакше не отримали б «продпайку», що видавався в одні руки за пред'явленням «продкартки».

І це ще не все:

- У книгарні діє полиця буккросінгу. Тож тим, хто цікавиться цим західним і дуже модним останні два три роки віянням – сюди. Не забудьте прихопити прочитану книжку, залишивши її на цій полиці ви поділитися ідеями з іншими!

- «Смолоскип» у радянські часи видавав за кордоном заборонену на той час українську літературу

- На сайті knyharnya.livejournal.com можна дивитися відео трансляції з різних заходів «Смолоскипу» у режимі реального часу.

Отже, ласкаво просимо до книгарні **«Смолоскип»!**

Вул. Межигірська, 21

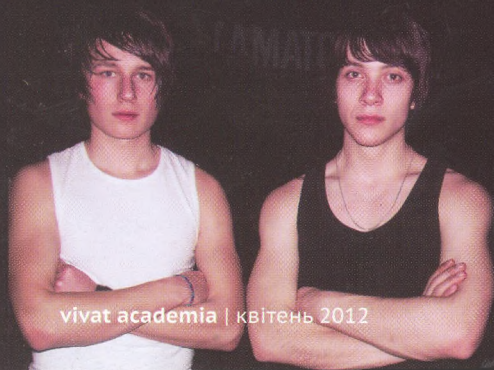
«И между каждым ударом сердца проходит целая жизнь...»

Як може на ваше життя вплинути проста зустріч з кимось? Одне діло – зустрітися і розійтися, інше – створити групу, яка в подальшому збиратиме Лужніки, НСК «Олімпійський», ДС «Юбілейний»; розігріватиме батьків-основоположників альт-металу КоЯн, легендарних Slipknot, розділить сцену на наймасовішому open air «Нашествие» з Арією, Агатою Крісті, Браво, Алісою, на фінському «Tuska Open Air» - з самими Cannibal Corpse і Megadeth; випустить біографічну книгу «[AMATORY]. Черно-белые дни. Вся правда о группе»; святкуватиме своє десятиліття протягом року, об'їздивши всю Росію і СНД, та вирушить у свій ювілейний тур з минулим вокалістом. Це була історична зустріч, тоді ще підлітків, барабанщика Даніїла [Stewart] Светлова та басиста/вокаліста Дениса [Denver] Животовського. Це [AMATORY]. «Скелет» і гордість російського металу.

Прочитавши кілька разів біографічну книгу про Amatory, відразу згадую улюблену фразу Джареда Лето (30 Seconds to Mars): «Через терни до зірок!» Отож, пройшовши всі сім пекельних кіл, Amatory у Києві 25 лютого просто рвали зал!

Але до вище згаданого повернуся трохи пізніше. Все починалося десь так. Концерт, як будь-яке свято чи фест, затримали на годину і народ запускали не з 17.00, як обіцяли, а опісля шостої. Спостерігалася неймовірна хмара людей, які, наче за подихом вітру, ринули до концертного залу. Ми зі своїми друзями Светою та Ромою не хотіли бути понівеченим кластером молекул тієї хмари, тому пропустили вперед молодь, яка дуже бажала потрапити у зал першими та зайняти місце біля бортика, де до сцени можна рукою подати. Чесно кажучи, не бачу ніякого кайфу стояти саме там, адже на наступний

день якусь пару ребер та волосся на голові можна недорахувати, та і свобода рухів обмежена. Оскільки це був double concert, першими на сцену вийшов відомий в СНД харківський гурт ТонкаяКраснаяНить (далі ТКН). Хлопці нещодавно випустили альбом «Второе Я». Розглядаючи концертний тур на оф сайті, аплодую їм стоячи – пластинка успішна, що і можна було бачити під час концерту. Публіка не підвела: слем та мош добре “збадьорили всім ясна” => Так, як це було моє перше серйозне знайомство з ТКН, я була в шоці від настільки сильного вокалу Євгена Тютюнника, його голос став вищим і чистішим. Навіть

не знаючи багатьох пісень, я встигала запам'ятати приспиви на другий раз і підспівувати з усім залом. Слова звучали розбірливо, мелодійно і потрапляли прямо в серце, перебиваючи жахливий звук на початку. Від Євгена на сцені відлітали наче іскорки драйву, які влучали в кожного в залі, хто створив наш міні-світ у клубі разом з Amatory & ТКН. Позад вокаліста на сцені розносив барабанну установку Антон Кубрак, який розвіяв попередню холоднечу та створив банну атмосферу. Гітаристи ж увесь концерт нагадували Бітлів, які нап'ялили гітари на рівні грудей і стояли, начебто на виступі Бориса Моїсєєва. «Де їхні хедбени і божевільня?» - пролітали часом думки...

Після феєричного виступу ТКН була нетривала перерва, під час якої техніки Amatory налаштовували музичні інструменти. А у залі, аби народ не втратив попереднього запалу, волав голос дядька Фреда із Limp Bizkit. Мене дуже дивувала поведінка деяких людей, які, напевно, прийшли відтягнутися під Limp Bizkit під час тайм ауту, забувши справжніх винуватців свята.

Ось усі в очікуванні Amatory! Першим по традиції вийшов барабанщик Данііл Світлов, який своїм напівоголеним тілом примусив жіночу половину залу кричати ще більше і сильніше. Перша композиція з новим вокалістом В'ячеславом Соколовим – Стекланные люди підірвала зал з новими силами. Якщо не вдаватися до подробиць, то після неї у мене вже закінчився

запас фізичної енергії. Була ще одна пісня, яка пройшла крізь усіх, як вітер через марлю, - F20 (за всесвітньою психологічною номенклатурою – це шизофренія). Відчувалася кожна діастола серця присутніх, за час якої ніби проходило все життя, переосмислення, переоцінка чогось... Після сету Слави, на сцену вийшов Ігор Капранов (минулий вокаліст, а нині – спецгість ювілейного туру) з старими треками, які стовідсотково співали всі фанати. У цей час бачила неймовірно сильний stage diving, більшість спостерігаючих аж подих затримали. Дуже сумніваюся у цілісності та непошкоженості дайвера.

Приємно було спрямовувати погляд на усміхненого і жвавого Ігоря, який вийшов зі своєї однорічної відпустки, що явно відкоригувала його життя на краще. Наступну частину концерту Слава та Ігор співали разом, розділяючи старі добрі хіти та нові.

Хочу відмітити, що у цей тур, присвячений 10-річчю творчості, не поїхав Дмитро Рубановський – гітарист Amatory. Замість нього на концертах присутній Ілля Кухін (The Wheels of Sorrow). Його енергетика, віддача і вертухи головою прокачали остаточно весь зал.

Єдиними мінусами заходу була охорона, яка як ніколи перевищувала свої обов'язки, нагло витягуючи всіх зі слему, та відсутність автограф-сесії, що змінила загальну картину про пережите.

І на завершення, я переконалася, що музика виходить з того глухого андеграунду 90-х і 00-х. Ера совкового року минула. Хоч ми тільки і вигрібаємо залишки попелу після палаючого року 70-х і 80-х, але все ж зараз затишшя перед штормом. Усі в очікуванні музичного вибуху, як це у свій час зробив культовий гурт Korn. Уже видніється сонце з-під запилених тягучих хмар, як у Пермському періоді. І чудово, що Amatory і ТКН є тими проміннями великого Сонця, які доносять фотони у вигляді музичних нот. Ми їх не тільки вловлюємо, а й пропускаємо через себе, залишаючи частинку, споріднену до нас. Виникає щось подібне ферменту і субстрату. Ми – субстрат, а музика – це фермент, що каталізує наші думки. І коли досягається найвища точка – перехідний стан, є ймовірність стати продуктом або ж повернутися у вихідне положення. Задумайтесь, чи краще стати продуктом, створеним музикою, чи субстратом, дія якого завжди прискорюватиметься “верхівками” суспільства.

Hanna Rebrova

(не)ВІДОМИЙ ЛЬВІВ

Для могилянців уже доброю традицією стали поїздки до Львова на вихідні чи ТСР (який, сподіваємося, наступного року таки буде). Львів завжди був і залишається чи не найцікавішим місцем для відпочинку з хорошою дружньою компанією. У Львові можна знайти практично все: і незрівняну архітектуру, і смачну їжу в неординарному оточенні, й цікавих незвичних людей, зрештою попросту невимушену атмосферу старого європейського міста.

Дорога з Києва до Львова – річ нескладна: або вечірній п'ятигодинний експрес (і ще до півночі вже будете на місці), або нічний переїзд одним з декількох потягів, що дозволяє обрати найзручніший час. Що робити і куди піти у Львові, кожен вирішує для себе сам, й, зважаючи на популярність міста (принаймні, центральної його частини), безглуздо було б писати про розрекламовані та всім добре відомі місця. Але, мабуть, Львів тому і залишається цікавим, що у ньому всюди, навіть в центрі, можна знайти для себе щось нове та незвичне. Саме ця своєрідна таємничість і невідомість, що ховається за кожним рогом безлічі вузеньких вуличок, створює відчуття неосязності та надпросторовості Львова.

... Біля головного корпусу Львівського університету практично в самісінькому центрі міста знаходиться будівля, яка, можливо, зовні не дуже вирізняється з-поміж інших будинків старої частини міста, однак інтер'єр дозволяє по праву називати її «певно, найкрасивішим і найбільш пафосним будинком міста». Йдеться про львівський Будинок вчених, що розташований по вулиці Листопадового Чину, 6. Колись тут було казино, яке, залежно від періоду, мало різні назви: аристократичне, шляхетське, дворянське, графське і навіть народне. Зараз Будинок вчених відкритий для відвідувачів, хоча жодних відповідних табличок немає (на будинку висять лише оголошення про мовні курси та реклама ресторану). Однак, зайшовши всередину, потрапляєте у вишукану аристократичну атмосферу, а найперше, що впадає у вічі – це надзвичайної краси сходи, настільки дивовижні, що складається таке враження: будинок був зведений тільки заради них. Безліч дерев'яних різьблених форм і скульптур, дзеркальні кімнати та зали офіційних засідань – усе наповнене неспішною атмосферою шляхетного спокою. Повноцінна свобода пересування дозволяє зазирнути у найпотаємніші кімнати з незрозумілим начинням та навіть спуститися у підвальне приміщення, яке лякає і водночас зачаровує своєю таємничістю.

Зовні будинок не виглядає великим, проте все-

редині можна з легкістю провести понад півгодини чи навіть більше. Щодо ціни відвідин – вона львівському різна ☺. Офіційно – плата доволісна і вважається пожертвою на утримання будинку, однак на практиці – як і за скільки домовишся з охоронцем, котрий є живим уособленням галицької культури (чи натури), а тому на питання про ціну відповідає: «Хтось дає п'ятнадцять, хтось десять, але з Вас – п'ять». Загалом, це те місце, де аристократичність міста Лева відчувається в абсолютній формі.

Недалеко від Будинку вчених знаходиться більш популярне для туристів місце – Львівська галерея мистецтв, або Палац Потоцьких, що по вулиці Коперника. Впевнений: ті, хто були у Львові, неодноразово проходили повз цей палац, однак так і не наважувались (або просто не знали, що можна) зайти всередину. Збудований в 60-их роках дев'ятнадцятого століття, будинок зачаровує поєднанням вишуканості та простоти, притаманному класицизму. На початку нашого століття палац Потоцьких був переданий Львівській галереї мистецтв, яка розмістила там частину своїх фондів. Палац вражає насамперед інтер'єром, тож не дивно, що перший поверх виставкових залів, де кожна кімната є ідеальним прикладом інтер'єру кінця дев'ятнадцятого століття – вишуканого, елегантного та вражаючого, залишений без жодних експонатів. На другому поверсі – постійна робоча виставка Львівської картинної галереї, представлена насамперед європейським живописом періоду Ренесансу. Палац Потоцьких відкритий щодня, окрім понеділка. Для студентів, звісно ж, передбачені знижки на квитки, тож не полінуйтеся, і наступного разу обов'язково зайдіть до Палацу – не пошкодуєте!..

Львів, напевно, ніколи й нікому не відкрив усіх таємниць, тому сюди так приємно приїжджати, а від'їжджаючи, відчувати приємну неминучість чергового повернення...

Андрій Наконечний

Концерт групи **Ляпис Трубецкой** з новою програмою "Не Быць скотам". Цей тур названий по рядку з вірша класика білоруської поезії Янки Купали.

Коли: 1 квітня 2012
Місце: Stereo Plaza, вул. Кіквідзе, 17
Початок о 19:00 год
Вартість квитків: 170-600 грн
Замовлення квитків: bilet.open.ua

Школа Рока з радістю запрошує любителів своєї та по-справжньому весняної музики на **Spring Music Night**. В цей квітневий вечір для вас будуть грати:

- TheGroovers
- Metro Music Group
- MUTE

Дата: 5 квітня 2012
Початок о 20:00
Вхід: 30 грн.
Місце: Розважальний комплекс "Queen Bee"
 Вул. Маршала Малиновського, 5
Замовлення століків: (044) 451-61-45
queenbee.com.ua

ФІЛЬМ «МАТЧ»

Країна: Росія, Україна

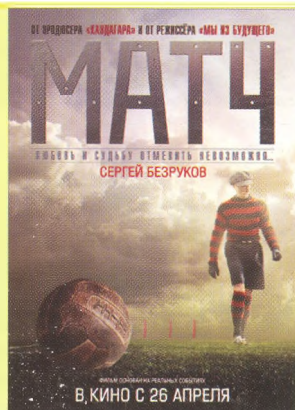
Режисер: Андрій Малюков

У головних ролях: Сергій Безруков, Єлизавета Боярська

Жанр: драма, спорт

Прем'єра в Україні: 26 квітня 2012

Київ, 1942 рік. Молодий футболіст «Динамо» Микола Раневич і його кохана, вчителька німецької мови Аня Шевцова, відзначають своє весілля. Проте щастя молодих триває недовго. На наступний день до Києва приходить війна. Більшість молодих людей, у тому числі Микола і його товариші з «Динамо», потрапляють до концтабору фашистів. Там їх помічає німецьке керівництво, яке наказує київським футболістам зіграти матч проти команди окупантів, а також ставить обов'язкову умову - динамівці повинні програти гру. У результаті радянські спортсмени відмовляються добровільно прийняти поразку і, вклавши в останній матч всі свої сили, з великим відривом перемагають, тим самим підписавши собі смертний вирок.

27 квітня
20:00

СВЯТОСЛАВ ВАКАРЧУК

СЕРГІЙ БАБІН
 МАКС МАЛИШЕВ
 ПЕТРО ЧЕРНЯВСЬКИЙ
 ДМИТРО ШУРОВ

БРЮССЕЛЬ

STEREO
 вул. Кіквідзе, 17
 м. Дніпропетровськ

СВЯТОСЛАВ ВАКАРЧУК

З новим музичним проектом "Брюссель"

Тур музичного проекту «Брюссель» містами України та СНД пройде навесні 2012 року. Це єдина можливість почути «Брюссель» наживо!

У 2011 році Святослав Вакарчук, лідер групи «Океан Ельзи», виступив ініціатором нового музичного проекту «Брюссель». Одноименний альбом був записаний у серпні 2011 року в м. Брюссель (Бельгія) на студії ICP Recording Studios. Місце запису альбому і відмінний творчий результат надихнув учасників на таку назву проекту. До альбому увійшли 12 композицій, записаних українською та англійською мовами.

Коли: 27 квітня у Києві

Де: StereoPlaza

Ціна: 200 – 1800 грн

«**Львів на тарілці**» - це величезний гастрономічний фестиваль, який відбудеться у Львові 20-22 квітня 2012 року. Він презентуватиме Львів як гастрономічну столицю України. До фесту долучаться ресторатори міста, які, презентуючи заклад, запропонують до смакування свої вишукані страви та напої. А найнесподіванішою подією стане вечір просто неба на 1000 осіб за велетенським гастрономічним столом.

Місце проведення: м.Львів, центральна частина міста

Дата: 20-22 квітня 2012 року

Сайт:

<http://uk-ua.facebook.com/lvivontheplate>

Найбільший східно-європейський **goscabilly & psychobilly** фестиваль!

Україллі Вибух! # 8

Коли: 28, 29, 30 квітня 2012.

Початок о 16:00 год

Місце: Клуб "BINGO", пр-т Перемоги, 112

Вартість квитків: 300-350 грн

Замовлення квитків: kvutky.ua

Гороскоп від Августина

Могилянські студенти вірять у безліч прикмет та мають купу забобонів, а особливо якщо скоро сесія. Тому ексклюзивно для **Vivat Academia** провидиця **Августина** люб'язно погодилася розпитати зірок про майбутнє студентів. І ось що маємо:

Овен

Перший місяць весни принесе Овнам успіх у матеріальній сфері, будуть вигідні покупки. Важливо бути послідовним в усіх справах та навчанні. Ви схочете більше дізнатися, станете більш товариськими.

Наведіть порядок у справах, не дуже перенапружуйтеся, якщо щось не виходить – не засмучуйтеся, краще подумайте про навчання. Готуйтеся до зустрічі з сесією та не приймайте важливих рішень в особистих стосунках. Гроші економте, їжте вчасно, відпочивайте – це нормалізує стан.

Тільці

Цей той час, коли можна переглянути свій імідж: зробити нову зачіску, змінити колір волосся, або стати більш привабливими в спілкуванні з друзями. Доведеться напружено попрацювати. Проаналізуйте промахи, згадайте пропущені лекції, оновіть конспекти.

Де треба – промовчіть, уникнете сварки. Підтримуйте свій організм в період «весняного голоду». Бережіть сили – скоро сесія! Гроші будуть, але економити не вийде. Пам'ятайте про батьків: вони покреслять інвестори.

Близнюки

Сприятливий час для того, щоб обмірковувати всі плани на майбутнє ще раз. Уточніть всі деталі, але не змінюйте рішень кардинально. Зірки радять з головою зануритися у навчання – результати будуть неперевершеними. Налаштовуйтеся на сесію. У цей час Ви зможете подумати над пріоритетами в житті, а також оцінити те, що вдалося зробити за студентські роки та яким шляхом перейти на наступний курс без втрат. Не перенавантажуйте себе. Все краще робити в міру.

Рак

Перший місяць весни принесе покращення у спілкуванні з друзями та однодумцями. Зараз Ви помітите, що завдяки ним ваше життя стає яскравішим та більш насиченим. Спілкування з друзями

принесиме успіх і в інших сферах життя. З грошима – то пусто, то густо. Здоров'я не турбуйте, проте непокоїтимуть родичі: згадайте, зателефонуйте, поділіться позитивом і Вам прибуде.

Лев

Яскравих представників цього знаку Зодіаку чекає удача в кар'єрі. Зараз будь-яка робота буде вдаватися швидко та якісно. Будьте помірними в усьому та уникайте необдуманих вчинків. У другій половині місяця слід звернути увагу на повторення вже отриманої інформації. Самопочуття непогане, але остерігайтеся недосипання. Приділіть увагу покращенню зовнішнього вигляду.

Діва

У квітні на Вас чекає успіх у навчанні. Не варто уникати можливості навчитися чогось протягом місяця. Відвідування занять може стати джерелом знайомств з новими цікавими людьми. Намагайтеся всі починання довести до логічного завершення. У третій декаді місяця згадаєте, що ще не здали чи не дописали якусь роботу. Можливо, слід зачекати з активною діяльністю за межами Академії.

Терези

Розташування планет віщує позитивні зміни у навчанні. Останнє стане більш бажаним і Ви зможете приділяти йому більше часу та уваги. Присвятіть себе інтелектуальній творчості. Краще вийде проявити себе у віршах або написаних листів. Остерігайтеся застуди, дотримуйтеся здорового способу життя. Згадайте про ціни на ліки!

Скорпіон

Прийшов час для початку серйозних та довготривалих проєктів. Але зараз час забути про самотійність, натомість варто досягати цілей з однодумцями. Всі сили направте на ліквідацію «хвостів». Більше уваги приділіть власному здоров'ю – воно Вам ще знадобиться. Це гарний

період для налагодження стосунків з рідними.

Стрілець

Початок весни принесе Стрільцям успіх у навчанні, зараз Вам легше впоратися з буденними обов'язками. Ловіть момент. Вибирайте потрібну інформацію. Контролюйте емоції. Обмірковуйте кожну відповідь на семінарі. На початку квітня можлива зустріч з колишніми коханими. Але не забувайте – скоро сесія!

Козерог

Зараз вдалий час для нових звершень та романтичних побачень. Прекрасна можливість поглянути у вічі своїм страхам та побоюванням і нарешті перемогти їх!

Намагайтеся знаходити більше часу для спілкування з родиною. На початку квітня зірки не рекомендують розслаблятися. Натомість краще зосередитися на найважливішому та довести всі справи до логічного завершення.

Водолій

У цей період ви повірите у дива! Все, до чого ви докладете зусиль, починає працювати й розвиватися. Правда, краще бути більш послідовними в здійсненні своїх бажань та мрій. Покращуйте кулінарні навички, зараз це перспективно! Згадайте про здоров'я: грип не спить!

Риби

З першим подихом весни у Риб з'явиться величезне бажання зайнятися собою, своїм іміджем та стати кращими в очах оточення. Кінець березня чудово підходить для початку нового етапу в кар'єрі чи навчанні. Результати не змушують довго чекати. У першій половині квітня є вірогідність поїхати у цікаву подорож.

Всі навколо з'ясовують стосунки, але Ви залишайтеся осторонь цих пліток – тільки виграєте.

530100

Біг за зіркою

«Все в цьому світі так, як є. Іноді ми намагаємося піти від реальності, та все ж нічого не вийде, ми там, де ми є, і куди б ми не рушили, і не пробували втекти, ми все одно будемо там, де ми є чи там, де ми повинні бути ...» - думав маленький хлопчик, з блакитними, як волошки, очима, сидячи на сходинках біля входу в свій дім.

Сірі, трохи побиті стіни, з чорними, як вугілля малянками, а найвпертіші промені світла, як світло діоди, розфарбовували сірий бетон, дивлячись на них можна було подумати, що ти в картинній галереї. Не вистачало лише людей, тих, хто б побачив і відчув весь запах свіжості і неосяжної душі цих стін.

Здавалося б, шоста ранку, але все навколо вже давно прокинулося, квіти розпустили свої пелюстки, дерева вже почали пліткувати про тих, хто проходив повз, а роса вже давно накрила листки трави. Все нібито було на своїх місцях. Не було лише усмішки, усмішки того самого волошки, з його блакитними, як небо, очима і усмішкою ангела.

А він сидів, захований у величезній траві. Вона закривала його, як величезна консервна банка. Нібито стежила за всіма його думками і передавала все мудрому вітрові. Своєю силою він міг пройти крізь світло і дізнатися всі відповіді, але тільки не цього хлопчика ...

Його серце було вкрито імлою, а думки туманом...

Але колись у його житті був маленький промінчик сонця, який омивав його серце, як океан, і роздмухував весь туман. Все навколо було легко і світло, коли

промінчик сонця світив ...

Забуваючи життя він прямував за ним, за світлом, за зіркою і втрачав своє минуле ... Хоча, що йому втрачати, лише будні дні і сірі стіни. «Будні дні і сірі стіни ...» - він повторював кожен раз, коли не міг зловити сонячного зайчика, коли кожен раз спотикався, коли за тим самим промінцем. Він здавався таким кумедним і бажаним, тим чого в нього ніколи не було, і волошка все біг і біг. Але тут раптом на небі з'явилися зорі ...

І він почав біг за зіркою ...

Дерева шурхотіли своїм величезним листям, а трава немов навмисно плуталася в ногах, вітер свистів у весь голос і хапав дерева за руки, щоб захистити його. Але його блакитні очі вимагали пояснень, його вабило яскраве світло, той світ, що міг подарувати йому знання, нові почуття ... І він ніби кометою вирвався з тіней турботи, і полетів за зіркою, за мрією ...

В його очах можна було побачити сльози радості і думки про перемогу ...

Повернувшись, він сидів на сходах свого будинку, дивлячись на маленьку волошку, яка росла у нього в саду. Одна, що дарує надію, на промінчик сонця, який все змінить, але його думки були далекі: «Все в цьому світі так, як є. Іноді ми намагаємося піти від реальності, все ж нічого не вийде, ми там де ми є і куди б ми не зсувалися, і не намагалися втекти, ми все одно будемо там, де ми є чи там, де ми повинні бути...»

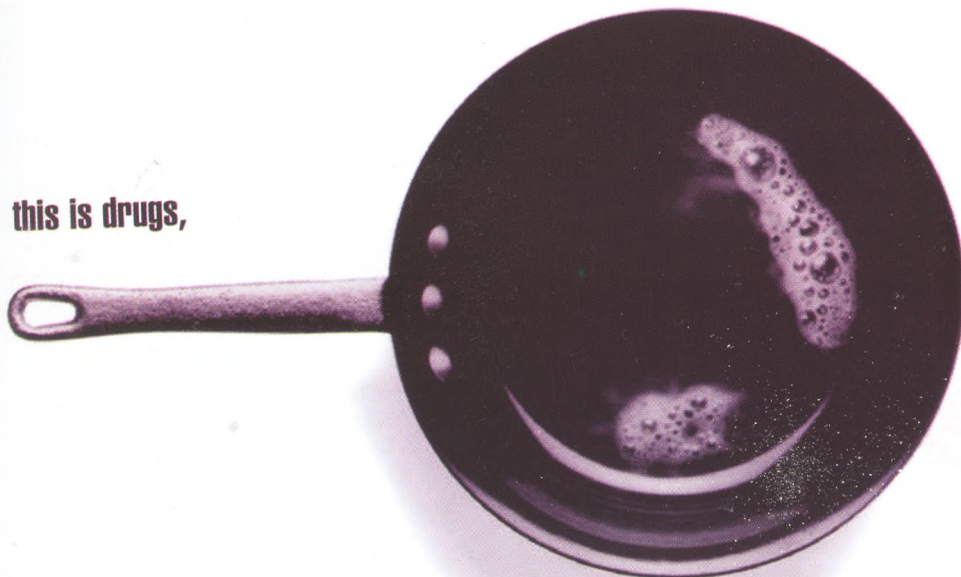

This is your brain,

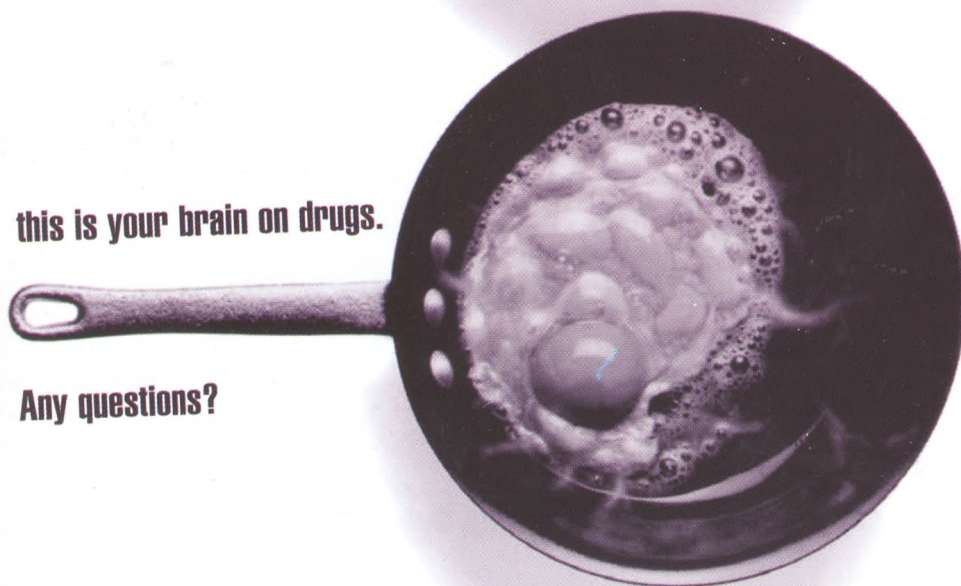

10.00
Kou. 50
P-4.92

this is drugs,

this is your brain on drugs.

Any questions?

Partnership For A Drug-Free America

157881 17

1 Cigarette swallows 7 minutes of your life

UKMA Library * Book

0722439